

A8-0399/2017

18.12.2017

PRANEŠIMAS

Tarptautinis vandenynų valdymas. Mūsų vandenynų ateities darbotvarkė
atsižvelgiant į darnaus vystymosi tikslus iki 2030 m.
(2017/2055(INI))

Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komitetas

Pranešėjas: José Inácio Faria

Nuomonės referentė (*):
Cláudia Monteiro de Aguiar, Transporto ir turizmo komitetas

(*): Darbo su susijusiais komitetais procedūra. Darbo tvarkos taisyklių 54
straipsnis

TURINYS

	Psl.
PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS	3
AIŠKINAMOJI DALIS	36
TRANSPORTO IR TURIZMO KOMITETO NUOMONĖ	38
ŽUVININKYSTĖS KOMITETO NUOMONĖ.....	47
INFORMACIJA APIE PRIĖMIMĄ ATSAKINGAME KOMITETE	55
GALUTINIS VARDINIS BALSAVIMAS ATSAKINGAME KOMITETE.....	56

PASIŪLYMAS DĖL EUROPOS PARLAMENTO REZOLIUCIJOS

Tarptautinis vandenynų valdymas. Mūsų vandenynų ateities darbotvarkė atsižvelgiant į darnaus vystymosi tikslus iki 2030 m. (2017/2055(INI))

Europos Parlamentas,

- atsižvelgdamas į 2016 m. lapkričio 10 d. bendrą Komisijos ir Sąjungos vyriausiosios įgaliotinės užsienio reikalams ir saugumo politikai komunikatą Europos Parlamentui ir Tarybai „Tarptautinis vandenynų valdymas. Mūsų vandenynų darnaus valdymo darbotvarkė“ (JOIN(2016)0049),
- atsižvelgdamas į 2017 m. kovo 24 d. Europos Vadovų Tarybos išvadą „Tarptautinis vandenynų valdymas. Mūsų vandenynų darnaus valdymo darbotvarkė“ projektą,
- atsižvelgdamas į 2017 m. kovo 29 d. Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę dėl bendro komunikato Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Tarptautinis vandenynų valdymas. Mūsų vandenynų darnaus valdymo darbotvarkė“ (JOIN(2016)0049)¹,
- atsižvelgdamas į 2015 m. rugsėjo 25 d. Jungtinių Tautų (JT) Generalinės Asamblėjos patvirtintą dokumentą „Keiskime mūsų pasaulį. Darnaus vystymosi darbotvarkė iki 2030 m.“ ir į jį įtrauktus 17 darnaus vystymosi tikslų (DVT),
- kadangi Jungtinių Tautų 2030 m. darnaus vystymosi darbotvarkėje nustatytas 14-asis darnaus vystymosi tikslas (14 DVT) išsaugoti ir tausiai naudoti vandenynus, jūras ir jūrų išteklius;
- atsižvelgdamas į 2015 m. Paryžiaus susitarimą, priimtą pagal Jungtinių Tautų bendrąją klimato kaitos konvenciją (UNFCCC), kuris įsigaliojo 2016 m. lapkričio 4 d., ir į pagal jį numatomus nacionaliniu lygmeniu nustatytus įpareigojančius veiksmus (INDC), kuriais siekiama mažinti išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų (ŠESD) kiekį,
- atsižvelgdamas į 1993 m. gruodžio 29 d. įsigaliojusią Biologinės įvairovės konvenciją ir į Aičio biologinės įvairovės tikslus, išdėstytus 2010 m. spalio mėn. priimtame 2011–2020 m. strateginiame biologinės įvairovės išsaugojimo plane,
- atsižvelgdamas į Jungtinių Tautų jūrų teisės konvenciją (UNCLOS), kurią papildė susitarimas dėl UNCLOS nuostatų, susijusių su vienos valstybės ribas viršijančių žuvų išteklių ir toli migruojančių žuvų išteklių apsauga ir valdymu, į Jungtinių Tautų atsakingos žuvininkystės kodeksą ir į Europos Sąjungos bendrą žuvininkystės politiką,
- atsižvelgdamas į 1973 m. kovo 3 d. Nykstančių laukinės faunos ir floros rūšių tarptautinės prekybos konvenciją (CITES),
- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 191 straipsnį,
- atsižvelgdamas į 2017 m. birželio 9 d. Niujorke vykusioje JT konferencijoje dėl

---

¹ REX/482 EESC-2016

vandenynų priimtą dokumentą „Mūsų vandenynas, mūsų ateitis. Raginimas imtis veiksmų“,

- atsižvelgdamas į Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2013/30/ES dėl naftos ir dujų operacijų jūroje saugos,
- atsižvelgdamas į 2015 m. gruodžio 2 d. Komisijos komunikatą „Uždaro ciklo kūrimas. ES žiedinės ekonomikos veiksmų planas“ (COM(2015)0614),
- atsižvelgdamas į savo derybų įgaliojimus dėl atliekų dokumentų rinkinio (pasiūlymai, kuriais iš dalies keičiamos 2008 m. lapkričio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/98/EB dėl atliekų ir panaikinanti kai kurias direktyvas¹, 1994 m. gruodžio 20 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 94/62/EB dėl pakuočių ir pakuočių atliekų², 1999 m. balandžio 26 d. Tarybos direktyva 1999/31/EB dėl atliekų sąvartynų³, 2000 m. rugsėjo 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2000/53/EB dėl eksploatuoti netinkamų transporto priemonių⁴, 2006 m. rugsėjo 6 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2006/66/EB dėl baterijų ir akumuliatorių bei baterijų ir akumuliatorių atliekų ir Direktyvos 91/157/EEB panaikinimo⁵ ir 2012 m. liepos 4 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2012/19/ES dėl elektros ir elektroninės įrangos atliekų⁶,
- atsižvelgdamas į 2013 m. gruodžio 11 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1380/2013 dėl bendros žuvininkystės politikos,
- atsižvelgdamas į 2008 m. birželio 17 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2008/56/EB, nustatančią Bendrijos veiksmų jūrų aplinkos politikos srityje pagrindus (Jūrų strategijos pagrindų direktyva),
- atsižvelgdamas į bendrą komunikatą Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Tarptautinis vandenių valdymas. Mūsų vandenynų valdymo darbotvarkė“ (JOIN(2016)0049),
- atsižvelgdamas į 2007 m. integruotą jūrų politiką Europos Sąjungai (COM(2007)0575) ir jos 2012 m. pažangos ataskaitą (COM(2012)0491),
- atsižvelgdamas į 2011 m. lapkričio 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1255/2011, kuriuo sukuriama integruotos jūrų politikos tolesnio vystymo paramos programa⁷,
- atsižvelgdamas į 2009 m. spalio 15 d. Komisijos komunikatą „Europos Sąjungos integruotos jūrų politikos tarptautinio lygmens plėtojimas“ (COM(2009)0536),
- atsižvelgdamas į 2014 m. rugsėjo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą

---

¹ OL L 312, 2008 11 22, p. 3.

² OL L 365, 1994 12 31, p. 10.

³ OL L 182, 1999 7 16, p. 1.

⁴ OL L 269, 2000 10 21, p. 34.

⁵ OL L 266, 2006 9 26, p. 1.

⁶ OL L 197, 2012 7 24, p. 38.

⁷ OL L 321, 2011 12 5, p. 1.

- (ES) 2016/1625, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 1406/2002, įsteigiantis Europos jūrų saugumo agentūrą¹,
- atsižvelgdamas į 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/89/ES, kuria nustatoma jūrinių teritorijų planavimo sistema²,
  - atsižvelgdamas į 2015 m. Paryžiaus susitarimą, priimtą pagal Jungtinių Tautų bendrąją klimato kaitos konvenciją (UNFCCC), kuris įsigaliojo 2016 m. lapkričio 4 d., ir į pagal jį numatomus nacionaliniu lygmeniu nustatytus įpareigojančius veiksmus (INDC), kuriais siekiama mažinti išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų (ŠESD) kieki,
  - atsižvelgdamas į Europos Vadovų Tarybos 2014 m. birželio 24 d. priimtą Europos Sąjungos jūrų saugumo strategiją,
  - atsižvelgdamas į 2015 m. balandžio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2015/757 dėl jūrų transporto išmetamo anglies dioksido kiekio stebėsenos, ataskaitų teikimo ir tikrinimo, kuriuo iš dalies keičiama Direktyva 2009/16/EB³,
  - atsižvelgdamas į savo derybų įgaliojimus dėl pasiūlymo dėl Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos, kuria iš dalies keičiama Direktyva 2003/87/EB siekiant ekonomiškai efektyviai dar labiau sumažinti išmetamų teršalų kiekį ir paskatinti investicijas į mažo anglies dioksido kiekio technologijas⁴,
  - atsižvelgdamas į savo 2017 m. kovo 16 d. rezoliuciją dėl integruotos Europos Sąjungos Arkties politikos⁵,
  - atsižvelgdamas į 2012 m. lapkričio 21 d. Direktyvą 2012/33/ES, kuria dėl sieros kiekio jūriniame kure iš dalies keičiama Tarybos direktyva 1999/32/EB, ir į šiuo metu atliekamą sieros teršalų išmetimo kontrolės rajonų išplėtimo Europos vandenyse poveikio vertinimą,
  - atsižvelgdamas į Baltijos jūros ir Šiaurės jūros šalių pasiūlymą Tarptautinei jūrų organizacijai (IMO) nustatyti specialius azoto teršalų išmetimo kontrolės rajonus,
  - atsižvelgdamas į Direktyvą 2000/59/EB dėl uosto priėmimo įrenginių, skirtų laivuose susidarančioms atliekoms ir krovinių likučiams,
  - atsižvelgdamas į savo 2016 m. gruodžio 1 d. rezoliuciją dėl atsakomybės ir kompensacijų už naftos ir dujų operacijas jūroje bei jų finansinio užtikrinimo⁶,
  - atsižvelgdamas į 2016 m. sausio 28 d. Europos akademijų patariamąsios tarybos mokslo klausimais politikos ataskaitą „Marine sustainability in an age of changing oceans and seas“ (liet. „Jūrų tvarumas vandenynų ir jūrų kitimo laikais“),

---

¹ OL L 251, 2016 9 16, p. 77.

² OL L 257, 2014 8 28, p. 135.

³ OL L 123, 2015 5 19, p. 55.

⁴ Priimti tekstai, P8_TA(2017)0035.

⁵ Priimti tekstai, P8_TA(2017)0093.

⁶ Priimti tekstai, P8_TA(2016)0478.

- atsižvelgdamas į 2015 m. lapkričio mėn. Parlamento tyrimą (PE 569.964) „Emission Reduction Targets for International Aviation and Shipping“ (liet. „Išmetamųjų teršalų kiekio mažinimo tikslai tarptautinės aviacijos ir laivybos sektoriams“),
- atsižvelgdamas į komunikato „Švari energija visiems europiečiams“ priedą „Perėjimo prie švarios energijos skatinimo veiksmai“ (COM(2016)0860);
- atsižvelgdamas į ketvirtąją konferenciją „Mūsų vandenynas“, kurią Europos Sąjungą surengė 2017 m. spalio 5–6 d. Maltoje;
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. spalio 21 d. rezoliuciją „Integruota jūrų politika (IJP). Padarytos pažangos vertinimas ir nauji uždaviniai“¹,
- atsižvelgdamas į 2014 m. vasario 20 d. Komisijos komunikatą „ES ekonomikos augimo ir darbo vietų kūrimo plėtojant pakrančių ir jūrų turizmą strategija“ (COM(2014)0086),
- atsižvelgdamas į Tarybos išvadas „ES jūrų transporto politikos iki 2020 m. prioritetai: konkurencingumas, priklausomybės nuo iškastinio kuro mažinimas, skaitmeninimas siekiant užtikrinti pasaulines jungtis, veiksmingą vidaus rinką ir pasaulinio lygio jūrų ūkio klasterį“ (9976/17),
- atsižvelgdamas į Europos aplinkos agentūros (EAA) ataskaitą „Marine protected areas in Europe’s seas“ (liet. „Saugomi jūrų rajonai Europos jūrose“, EEA 3/2015),
- atsižvelgdamas į Europos Komisijos tyrimą „Atokiausių regionų potencialo realizavimas siekiant tvaraus mėlynojo augimo“,
- atsižvelgdamas į 2000 m. sausio 17 d. įsigaliojusią 1992 m. Helsinkio konvenciją dėl Baltijos jūros baseino jūrinės aplinkos apsaugos, 2007 m. visų pakrantės valstybių priimtą Helsinkio komisijos Baltijos jūros veiksmų planą ir ES Baltijos jūros regiono strategiją,
- kadangi 2015 m. birželio mėn. JT Generalinė Asamblėja priėmė rezoliuciją 69/292 dėl tarptautinės teisiškai privalomos priemonės dėl jūrų biologinės įvairovės išsaugojimo ir tausaus naudojimo nacionalinei jurisdikcijai nepriklausančiuose rajonuose parengimo;
- atsižvelgdamas į 2012 m. rugsėjo 13 d. Europos Komisijos komunikatą „Mėlynasis augimas. Tvaraus jūrų ir jūrininkystės sektoriaus augimo galimybės“ (COM(2012)0494),
- atsižvelgdamas į 2014 m. sausio 20 d. Komisijos komunikatą „Mėlynoji energija. Europos jūrų ir vandenynų energijos potencialo išnaudojimo veiksmai iki 2020 m. ir vėliau“,
- atsižvelgdamas į savo 2013 m. liepos 2 d. rezoliuciją „Mėlynasis augimas. Tvaraus augimo ES jūrų, jūrų transporto ir turizmo sektoriuose skatinimas“²,

---

¹ OL C 70 E, 2012 3 8, p. 70.

² OL C 75, 2016 2 26, p. 24.

- atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 52 straipsnį,
  - atsižvelgdamas į Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komiteto pranešimą ir į Transporto ir turizmo komiteto bei Žuvininkystės komiteto nuomones (A8-0399/2017),
- A. kadangi plačiai sutariama, jog vandenynų aplinkos būklei iškilo didelė grėsmė ir rizika, kad jai bus negrįžtamai pakenkta, jeigu pasaulio bendruomenė nedės tikslinių ir koordinuojamų pastangų;
  - B. kadangi į jūrą išmestų šiukšlių sankaupos ir sklaida gali būti vienos iš sparčiausiai didėjančių grėsmių pasaulio vandenynų būklei; kadangi mikroplastikas kelia itin didelį susirūpinimą, nes dėl mažo dydžio jis gali patekti į daugelį organizmų (jūros paukščius, žuvis, moliuskus, smiltkirmius ir zooplanktoną); kadangi manoma, kad pasaulio vandenynuose yra 150 milijonų tonų plastiko sankaupų, dėl kurių daroma didelė žala aplinkai ir ekonomikai, įskaitant pakrančių bendruomenes, turizmą, laivybą ir žuvininkystę;
  - C. kadangi dabartinis neigiamas poveikis jūros aplinkai apima žalą buveinėms ir ekosistemoms, patvariąsias pavojingasias medžiagas nuosėdose ir vandens telkiniuose, koralų rifų nykimą, invazines rūšis, taršą ir maisto medžiagų daugėjimą, jūrų laivybą, taip pat žaliavų naudojimą ir pernelyg didelį jūrų gyvūnų naudojimo mastą, rūgštėjimą ir klimato kaitos nulemtą vandens temperatūros kilimą;
  - D. kadangi vien 2010 m. į jūrą pateko maždaug 4,8–12,7 milijonų tonų plastiko šiukšlių, tokių kaip maisto pakuotės ir plastikiniai buteliai¹, ir tai sudaro apie 1,5–4,5 proc. viso pasaulyje pagaminto plastiko, o dėl suminio atliekų kiekio iki 2020 m. bendras į jūrą išmetamo plastiko kiekis išaugs dešimteriopai;
  - E. kadangi terminu „šiukšlės“ įvardijamos visuomenei prieinamos teritorijose tyčia ar dėl aplaidumo į aplinką (sausumoje, į gėlą vandenį ir jūrą) netinkamai išmestos atliekos;
  - F. kadangi daugiau kaip 100 mln. tonų plastiko atliekų ir mikroplastikas teršia mūsų vandenynus ir kelia grėsmę jų išlikimui;
  - G. kadangi, neįvykus reikšmingiems pokyčiams, iki 2100 m. daugiau nei pusė pasaulio jūrų gyvūnų rūšių gali atsidurti ties išnykimo riba;
  - H. kadangi plastikas vis dažniau naudojamas vartojimo prekių gamyboje ir praėjus pusei amžiaus nuo tada, kai ši medžiaga pradėta plačiai naudoti, jo gamyba nuolat didėja, taigi 2015 m. visame pasaulyje buvo pagaminta maždaug 322 mln. tonų plastiko; kadangi dėl didėjančios gamybos ir besikeičiančių plastiko naudojimo būdų bei demografinių pokyčių į mūsų vandenynus išmetama daugiau plastiko šiukšlių; kadangi Jungtinių Tautų aplinkos programos (UNEP) duomenimis, jei ši tendencija tęsis ir ateityje, iki 2050 m. bus susikaupę maždaug 33 milijardai tonų plastiko;
  - I. kadangi 80 proc. į jūrą išmestų šiukšlių ten patenka iš sausumos ir todėl į jūrą išmestu

¹ „Plastic waste inputs from land into the ocean“, Jenna R. Jambeck, Roland Geyer, Chris Wilcox, Theodore R. Siegler, Miriam Perryman, Anthony Andrady, Ramani Narayan, Kara Lavender Law, *Science*, Vol. 347, Issue 6223, 13 February 2015, pp. 768-771.

šiukšlių problemos negalima ilgainiui veiksmingai išspręsti nepradėjus visų pirma taikyti veiksmingos politikos ir nesiėmus veiksmų siekiant sumažinti sausumoje esančių šiukšlių kiekį ir neleisti joms patekti į jūrą;

- J. kadangi dažniausiai pasitaikančios šiukšlės yra cigarečių filtrai, plastikiniai maišeliai, žvejybos įranga, pvz., tinklai, ir visų rūšių pakuotės; kadangi 60–90 proc. į jūrą išmestų šiukšlių pagamintos naudojant vieną ar daugiau plastiko polimerų, tokių kaip polietilenas (PE), polietileno tereftalatas (PET), polipropilenas (PP) ir polivinilchloridas (PVC), kurie visi skyla labai ilgą laiką; kadangi dėl to dauguma šiuo metu gaminamo plastiko visiškai išnyks tik per kelis dešimtmečius ar net šimtmečius;
- K. kadangi dėl plastiko atliekų jūrų gyvūnai nugaišta ir suserga – uždūsta, į jas įsipainioja ir jomis apsinuodija; kadangi bangų ir saulės šviesos suardytas plastikas, virstantis mažesnėmis nei 5 mm diametro dalelėmis, patenka į jūrų gyvūnų, tokių kaip moliuskai, kirmėlės ir zooplanktonas, skrandžius, o vos pusės milimetro dydžio nanoplastikas pažeidžia nedidelių jūrų gyvūnų ląstelių membranas ir branduolius; kadangi plika akimi nematomos plastiko šiukšlės patenka į maisto grandinę pačioje jos pradžioje;
- L. kadangi, anot UNEP, manoma, kad dėl į jūrą išmestų plastiko šiukšlių gamtiniam kapitalui per metus padaroma žalos už maždaug 8 milijardus dolerių¹, o žvejybos, jūrų transporto, turizmo ir laisvalaikio pramonė yra tik keli iš daugelio verslo sektorių, kuriems jūrų tarša daro poveikį;
- M. kadangi kol tarptautiniu lygmeniu nebus susitarta dėl termino „biologinis skaidumas“ (jūros aplinkoje) apibrėžties, plastiko gaminius pradėjus ženklinti ženklu „biologiškai skaidus“ reikšmingai nesumažės nei į vandenynus patenkančio plastiko kiekis, nei fizinio ir cheminio poveikio jūros aplinkai rizika;
- N. kadangi dėl taršos maisto medžiagomis (eutrofikacijos) iš įvairių šaltinių, tokių kaip nuotėkis žemės ūkyje, kanalizacija ir nuotekų išleidimas, jūros aplinka perpildoma didelėmis azoto, fosforo ir kitų maisto medžiagų sankaupomis, todėl gali atsirasti didelių dumblių žydėjimo plotų, kuriuose yrant negyviems dumbliams naudojamas deguonis ir atsiranda hipoksinės, arba mažai deguonies turinčios, vadinamosios mirties zonos, kuriose negali tarpti žuvis ir kita jūrų gyvūnija; kadangi manoma, kad pasaulyje šiuo metu yra 500 mirties zonų ir daugelyje kitų vietovių juntami neigiami didelės taršos maisto medžiagomis padariniai;
- O. kadangi jūros gyvūnams, kurių pagrindinės gyvybinės funkcijos, tokios kaip maisto ar poravimosi partnerių paieška, itin priklauso nuo povandeninių garsų, pavojų kelia laivų, seisminių tyrimų ir įprastų pratybų metu naudojamų hidrolokatorių skleidžiamas pramoninis triukšmas, galintis pažeisti gyvūnų klausą, užgožti jų bendravimo ir navigacijos signalus, taip pat sukelti fiziologinių ir reprodukcinę problemų, ir kadangi nėra jokių apsaugos nuo tokių garsų mechanizmų;
- P. kadangi nykstant jūrų biologinei įvairovei silpnėja vandenyno ekosistema ir mažėja jos gebėjimas atsilaikyti prieš trikdžius, prisitaikyti prie klimato kaitos ir atlikti ekologinio ir klimato reguliuotojos pasaulyje vaidmenį; kadangi žmonių veiklos sukelta klimato kaita daro tiesioginį poveikį jūrų gyvūnams, nes dėl jos kinta jų gausa, įvairovė ir

---

¹ „Marine Plastic Debris and Microplastics“, UNEP: <https://wedocs.unep.org/rest/bitstreams/11700/retrieve>

pasiskirstymas ir daromas poveikis jų maitinimuisi, vystymuisi ir dauginimuisi, taip pat santykiams tarp rūšių;

- Q. kadangi vandenynai neturi sienų, vadinasi, veiklos ir jos neigiamo poveikio aplinkai klausimu reikalingas bendras visų jūrinių regionų vyriausybių darbas, kad būtų užtikrintas bendrų išteklių tvarumas; kadangi dėl vandenynų valdymo priemonių gausos ir sudėtingumo reikia plataus diapazono praktinės tarpdalykės patirties ir regioninio bei tarptautinio bendradarbiavimo;
- R. kadangi Europos Sąjungos valstybių narių išskirtinės ekonominės zonos (IEZ) driekiasi 25,6 mln. km² plote ir beveik visos yra atokiausiuose regionuose ir užjūrio šalyse bei teritorijose, todėl Europos Sąjunga yra didžiausia jūrinė teritorija pasaulyje; kadangi dėl to Europos Sąjunga turi atlikti lyderės vaidmenį nustatant veiksmingą plataus užmojo tarptautinį vandenynų valdymą;
- S. kadangi moksliniai tyrimai parodė, kad tiesioginis naftos išsiliejimo poveikis jūrų organizmams ir biologinėms sistemoms bei procesams gali apimti jūros gyvūnų elgesio sutrikimus ir žūtį, mikrobinių žydėjimą, hipoksiją (deguonies koncentracijos vandenyje mažėjimas), toksinį naftos cheminių dispergentų poveikį ir giliavandenių koralų žūtį;
- T. kadangi jūrų transportas dėl išmetamo CO₂ ir išmetamųjų teršalų, įskaitant azoto oksidus, sieros oksidus, metaną, kietąsias daleles ir juodąją anglį, daro įtaką pasaulio klimatui ir oro kokybei;
- U. kadangi dėl po jūros dugnu esančių naftos ir dujų atsargų paieškos, gręžimo ir transportavimo daugelyje pasaulio regionų gali būti padaryta didelė žala pažeidžiamiems jūrų rajonams ir būti trikdomi jūrų gyvūnai; kadangi daugeliu atveju naftos ir dujų telkinių žvalgymą ir gręžimą leidžiama vykdyti saugomuose jūrų rajonuose arba netoliese;
- V. kadangi SESV 191 straipsniu Sąjunga įpareigojama savo aplinkos politika siekti aukšto apsaugos lygio, be kita ko, taikant atsargumo principą ir principą „teršėjas moka“;
- W. kadangi rizika, kurią kelia Arkties jūrų transporte naudojamas mazutas, yra įvairi: jam išsiliejus labai tirštos konsistencijos degalai virsta emulsija, nusėda ir gali būti pernešami itin ilgais nuotoliais, jeigu įstringa lede; išsiliejęs mazutas kelia didžiulę riziką Arkties čiabuvių bendruomenių, kurios pragyvena žvejodamos ir medžiodamos, apsirūpinimo maistu saugumui; deginant mazutą išsiskiria sieros oksidai ir sunkieji metalai, taip pat didelis kiekis juodosios anglies, kuri, nusėdusi ant Arkties ledo, skatina šilumos sugertį ledo masėje ir taip paspartina tirpimo procesą, ir daro poveikį klimato kaitai; kadangi Tarptautinė jūrų organizacija (IMO) yra uždraudusi vežti mazutą Antarktį supančiais vandenimis ir jį ten naudoti;
- X. kadangi azoto oksidai daugiausia išmetami dėl jūrų transporto, ypač uostamiesčiuose ir pakrančių rajonuose, ir tai yra didelė visuomenės sveikatos ir aplinkos apsaugos problema Europoje; kadangi bendras ES jūrų transporto sektoriuje išmetamas azoto oksidų kiekis ir toliau beveik nereguliuojamas ir skaičiuojama, jog jis viršys sausumoje

išmetamą azoto oksidų kiekį jau 2020 m., jeigu nebus mažinamas¹;

- Y. kadangi uostuose prisišvartavusiuose laivuose dažniausiai naudojami pagalbiniai varikliai, gaminantys elektros energiją, vartojamą ryšiams, apšvietimui, vėdinimui ir kitai laivo įrangai; kadangi toks kuro deginimas susijęs su daugelio teršalų, tokių kaip sieros dioksidas (SO₂), azoto oksidai (NO_x), juodoji anglis ir kietosios dalelės, išmetimu;
- Z. kadangi tiekiant elektrą nuo kranto prisišvartavę laivai sujungiami su uosto elektros tinklu; kadangi daugelyje vietovių dėl energijos rūšių derinio, naudojamo gaminant nuo kranto tiekiamą elektros energiją, išmetama mažiau teršalų nei deginant kurą pačiuose laivuose²; kadangi galiojančiais teisės aktais, tokiais kaip Sieros direktyva (Direktyva (ES) 2016/802), aiškiai pripažįstama, kad nuo kranto tiekiamos elektros naudojimas yra alternatyva reikalavimui naudoti mažai sieros turintį jūrinį kurą, o Direktyvoje 2014/94/ES dėl alternatyviųjų degalų infrastruktūros diegimo valstybėms narėms keliamas reikalavimas užtikrinti, kad iki 2025 m. gruodžio 31 d. elektros tiekimo nuo kranto įranga prioritetine tvarka būtų sumontuota TNT-T pagrindiniame tinkle esančiuose uostuose ir kituose uostuose;
- AA. kadangi, kaip matyti iš mokslinių įrodymų, kurie buvo pateikti 2014 m. Tarpvyriausybinės klimato kaitos komisijos (IPCC) penktojoje vertinimo ataskaitoje (VA5), vyksta neabejotinas klimato sistemos atšilimas ir klimato kaita ir žmogaus veikla buvo pagrindinė nuo 20-ojo amžiaus vidurio fiksuojamo atšilimo priežastis, jo platus ir didelis poveikis klimato kaitai jau akivaizdus visų žemynų ir vandenynų gamtos ir žmonių sistemose;
- AB. kadangi beveik 90 proc. pasaulio vėjo energijos yra susikaupę oro sūkuriuose virš pasaulio vandenynų, o vėjas, bangos ir srovės kartu paėmus turi 300 kartų daugiau energijos nei šiuo metu suvartoja žmonės; kadangi Europos vandenynų energijos asociacijos (EU OEA) 2010 m. ataskaitos duomenimis iki 2030 m. vandenynų energijos įrenginiuose pagamintos energijos kiekis galėtų pasiekti 3,6 GW, iki šimtmečio vidurio šis kiekis išaugtų beveik iki 188 GW, o 2050 m. dėl pasaulyje pirmaujančios Europos vandenynų energijos pramonės per metus į atmosferą būtų išmetama 136,3 milijonų tonų mažiau CO₂ ir būtų sukurta 470 000 naujų žaliųjų darbo vietų;
- AC. kadangi 2015 m. IPCC teigė, jog siekiant, kad iki šio amžiaus pabaigos klimatas atšiltų ne daugiau kaip 2°C, reiktų nepanaudoti trečdaliao naftos išteklių, pusės dujų išteklių ir daugiau kaip 80 proc. anglių išteklių;
- AD. kadangi Paryžiaus susitarimo tikslas yra kuo greičiau pasiekti aukščiausią pasaulyje išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekio ribą, kad vidutinės pasaulio temperatūros padidėjimas būtų gerokai mažesnis nei 2°C, palyginti su ikipramoniniu lygiu, ir toliau dėti pastangas, kad jis neviršytų 1.5°C; kadangi Pasaulio meteorologijos organizacija neseniai paskelbė, kad 2016 m. pasaulio temperatūra padidėjo net 1,1°C,

---

¹ Europos aplinkos agentūra, „The impact of international shipping on European air quality and climate forcing“, 2013 m.

² Winkel, R., Weddige, U., Johnson, d., Hoen, V., ir Papaefthimiou, S. (2015), „Shore Side Electricity in Europe: Potential and environmental benefits“, Energy Policy, DOI: <http://www.sciencedirect.com/science/article/pii/S0301421515300240>

palyginti su ikipramoniniu lygiu;

- AE. kadangi nepasiekus Paryžiaus susitarimo tikslo užtikrinti, kad vidutinė temperatūra pakiltų gerokai mažiau nei 2°C, poveikis aplinkai ir ekonominės sąnaudos būtų nepaprastai dideli, įskaitant, be kita ko, didesnę tikimybę, kad bus pasiektas kritinis taškas, nuo kurio dėl temperatūros būtų ribojamas gamtos gebėjimas absorbuoti anglį vandenynuose;
- AF. kadangi jūrų vėjo energija ir vandenynų energija (bangų energija, potvynių energija, jūrų šiluminė energija) teikia švarios energijos gamybos galimybių, su sąlyga, kad bus tausojama aplinka ir esamos ekosistemos; kadangi ši švari energija suteikia ES galimybę ne tik skatinti ekonomikos augimą ir kurti kvalifikuoto darbo vietas, bet ir didinti energijos tiekimo saugumą, taip pat galimybę tapti konkurencingesne dėl technologinių inovacijų;
- AG. kadangi geresnis vandenynų valdymas padės pasaulio mastu sudaryti vienodas sąlygas verslui, įskaitant Europos vandenynų energijos sektorių;
- AH. kadangi jūros tarša, pvz., tiesioginis ar netiesioginis atliekų, medžiagų ir energijos šalinimas, įskaitant dėl žmogaus veiklos atsirandančius triukšmo po vandeniu šaltinius, daro arba gali daryti neigiamą poveikį gyviesiems ištekliams ir jūrų ekosistemoms, dėl jos gali nykti biologinė įvairovė, kilti pavojus žmonių sveikatai, atsirasti kliūčių su jūra susijusiai veiklai ir pakisti vandens kokybė;
- AI. kadangi ES turi atlikti lyderės vaidmenį vykdant diskusijas ir vedant derybas tarptautiniuose forumuose, kad visi dalyviai prisiimtų įsipareigojimus sumažinti išmetamų šiltnamio efektą sukeliančių dujų ar teršalų kiekį ir kad būtų galima atremti vis aktualesnius tausaus išteklių valdymo iššūkius;
- AJ. kadangi panaudojant atsinaujinančiųjų jūros išteklių energiją galima padėti užtikrinti mažų ES salų energetinį savarankiškumą;
- AK. kadangi skaidrumas tarptautinėse organizacijose yra pagrindinė savybė siekiant užtikrinti demokratinę atskaitomybę ir įtraukumą;
- AL. kadangi jūros ir vandenynai gali tapti svarbiais švarios energijos šaltiniais; kadangi tokia atsinaujinančioji jūros energija suteikia ES galimybę ne tik skatinti ekonomikos augimą ir kurti kvalifikuoto darbo vietas, bet ir didinti energijos tiekimo saugumą, taip pat galimybę tapti konkurencingesne dėl technologinių inovacijų; kadangi salų valstybėms ir regionams, būtent atokiausiems regionams, ypač svarbu išnaudoti šį vietinį išteklių, nes vandenyno energijos ištekliai gali padėti užsitikrinti energetinį savarankiškumą ir atsisakyti brangios dyzelinių elektrinių gaminamos elektros energijos;

Tarptautinio vandenynų valdymo sistemos tobulinimas

1. primena esminį vandenynų ir jūrų vaidmenį palaikant gyvybę Žemėje, užtikrinant darnų vystymąsi, užimtumą ir inovacijas, taip pat jų naudojimą rekreaciniams ir pramoginiams tikslams; taip pat yra vis labiau susirūpinęs dėl veiksmingesnio ir labiau integruoto vandenynų valdymo ir apsaugos būtinybės;

2. palankiai vertina Bendrą komunikatą dėl tarptautinio vandenynų valdymo ir siūlomus veiksmus, iš kurių matyti ES įsipareigojimas pasiekti, kad vandenynai, jūros ir jūrų ištekliai būtų išsaugoti ir tausiai naudojami, kaip apibrėžta JT darnaus vystymosi darbotvarkės iki 2030 m. 14 DVT; pripažįsta, kad tema yra kompleksinio pobūdžio ir reikia taikyti koordinuotą ir integruotą požiūrį siekiant užtikrinti geresnį vandenynų valdymą; ragina ES, kaip pasaulinio masto veikėją, imtis lyderės vaidmens stiprinant tarptautinį vandenynų valdymą ir užpildyti spragas remiantis patirtimi, įgyta plėtojant darnaus vandenynų valdymo metodus;
3. primena, kad visi darnaus vystymosi tikslai, kaip ir jų tarpusavio ryšiai bei sinergija, sudaro visumą ir yra nedalomi, ir dar kartą pabrėžia, kad itin svarbu visus ES veiksmus priimti vadovaujantis Darbotvarke iki 2030 m., įskaitant joje dar kartą patvirtintus principus;
4. ragina Komisiją nustatyti aiškius terminus, atitinkamais atvejais pateikti pasiūlymų dėl teisėkūros procedūra priimamų aktų ir dirbti su valstybėmis narėmis siekiant pagerinti bendradarbiavimą tokiose srityse kaip vandenynų moksliniai tyrimai, gebėjimų stiprinimas ir technologijų perdavimas, taip pat užtikrinti nuolatinį ES lygmens stebėjimą ir vertinimą, kad būtų galima sėkmingai įgyvendinti bendrame komunikate išvardytus veiksmus; atkreipia dėmesį į Sutarties nuostatas dėl atsargumo principo ir principo „teršėjas moka“ ir reikalauja, kad visiems ES vandenynų valdymo veiksmams būtų taikomas ekosisteminis metodas;
5. dar karta atkreipia dėmesį į svarų darnaus vystymosi tikslų jūrinį aspektą, visų pirma (tačiau ne vien tik) į 14 tikslą (išsaugoti ir tausiai naudoti vandenynus, jūras ir jūrų išteklius);
6. palankiai vertina ir visapusiškai pritaria dokumentui „Mūsų vandenynai, mūsų ateitis. Raginimas imtis veiksmų“, priimtą 2017 m. birželio mėnesio JT konferencijoje dėl vandenynų siekiant paremti 14 DVT – išsaugoti ir tausiai naudoti vandenynus, jūras ir jūros išteklius darnaus vystymosi tikslais – įgyvendinimą; su dideliu pasitenkinimu pažymi, kad vyriausybės, kitos tarpvyriausybines ir pilietinės visuomenės organizacijos, privatusis sektorius, akademinės ir mokslinių tyrimų institucijos ir mokslininkų bendruomenė savanoriškai prisiėmė 1 328 įsipareigojimus, susijusius su vandenynų išsaugojimu ir informuotumo apie vandenynų svarbą žmonijos išlikimui didinimu;
7. primena, kad Europos Sąjunga turi atskiriems vandenynų valdymo elementams skirtų visapusiškų teisės aktų ir valdymo priemonių, tačiau ES regioninės jūros tebera kritinės būklės – jose pereikvojami ištekliai, organiniai ir neorganiniai teršalai daro poveikį vandenynų sveikatai ir produktyvumui, nyksta biologinė įvairovė, prastėja buveinių būklė, įsikuria invazinės rūšys, menksta pakrančių bendruomenės ir kyla konfliktai tarp jūrų sektorių;
8. ragina Europos Komisiją pratęsti darbą, pradėtą Bendru komunikatu dėl tarptautinio vandenynų valdymo, paskelbiant pažangos, pasiektos persvarstant priemones, ataskaitą ir tikslų būsimų priemonių grafiką ir susiejant šias priemones su dabartinėmis ES iniciatyvomis ir esamomis tarptautinėmis priemonėmis;
9. ragina Komisiją atitinkamais atvejais pasiūlyti Tarybai iniciatyvas dėl vandenynų valdymo partnerysčių su pagrindiniais tarptautiniais partneriais kūrimo siekiant skatinti

geresnio pasaulinio valdymo ir politikos suderinamumo tikslą ir vystyti esamas dvišalio bendradarbiavimo sistemas, tokias kaip aukšto lygio dialogai žuvininkystės ir jūrų reikalų klausimais;

10. pripažįsta esminį Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijos (UNCLOS) vaidmenį siekiant sukurti pagrindinę teisinę sistemą, pagal kurią būtų koordinuojamos pastangos ir užtikrinamas nuoseklumas sprendžiant pasaulines su vandenynais susijusias problemas; primygtinai ragina pakrančių valstybes nars laikytis savo prievolių pagal UNCLOS – apsaugoti ir išsaugoti jūros aplinką ir jos gyvuosius išteklius ir toliau laikytis savo prievolių kontroliuoti jūros taršą; pažymi, kad valstybės narės yra atsakingos už žalą, kilusią pažeidus tarptautinius įsipareigojimus dėl kovos su tokia tarša;
11. prašo valstybių tobulinti savo teises vandenynų apsaugos sistemas; prašo tarptautiniu mastu pripažinti dėl jūros taršos padarytos ekologinės žalos sąvoką, kad nustačius pažeidimą būtų galima reikalauti atlyginti žalą; ragina įdiegti atsakomybės grandinės principą, kurio tikslas – visoje vadovavimo grandinėje nustatyti asmenis, atsakingus už žalą aplinkai;
12. pabrėžia, jog ES turėtų siekti užtikrinti, kad nuostatos dėl žuvininkystės taptų svarbia dalimi būsimos Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencija (UNCLOS) grindžiamos teisiškai privalomos priemonės dėl jūrų biologinės įvairovės išsaugojimo ir tausaus naudojimo nacionalinei jurisdikcijai nepriklausančiuose rajonuose;
13. primygtinai ragina visas valstybes prisidėti prie atitinkamų žuvininkystės priemonių, ypač Maisto ir žemės ūkio organizacijos (FAO) priemonių laikymosi susitarimo, Jungtinių Tautų susitarimo dėl kelių valstybių teritorijoje esančių išteklių ir toli migruojančių žuvų išteklių ir Susitarimo dėl uosto valstybės priemonių, kuriomis siekiama užkirsti kelią neteisėtai, nedeklaruojamai ir neregamentuojamai žvejybai, atgrasyti nuo jos ir ją panaikinti, taip pat visapusiškai įgyvendinti šių priemonių ir kitų tarptautinių FAO veiksmų planų nuostatas;
14. palankiai vertina ES padarytą pažangą, susijusią su BŽP išorės aspektu; pabrėžia, kad šis aspektas, įskaitant tarptautinius ir partnerystės susitarimus, yra svarbi ES aplinkosaugos ir socialinių standartų ir nuostatų dėl kovos su NNN žvejyba skatinimo tarptautiniu lygmeniu priemonė;
15. pažymi, kad Skaidrumo žvejybos srityje iniciatyva (angl. FITI) neseniai patvirtino savo visuotinį standartą; ragina valstybes teikti paraišką dėl prisijungimo prie Skaidrumo žvejybos srityje iniciatyvos; ragina ES ir valstybes nars remti šią iniciatyvą;
16. mano, kad ypač svarbu užtikrinti vienodas sąlygas ES žvejybos laivynams, pirmiausia atsižvelgiant į aukštus ES aplinkos apsaugos ir tvarumo standartus, kuriuos turi taikyti šie laivai;
17. primygtinai tvirtina, kad tarptautiniuose forumuose ir vykdant dvišalį bendradarbiavimą ES turėtų skatinti laikytis tokių pačių žvejybai taikomų aplinkos apsaugos standartų, kuriuos turi laikytis ES laivai, kad mūsų laivynai neatsidurtų nepalankioje padėtyje aplinkos tvarumo atžvilgiu;
18. primena 1970 m. gruodžio 17 d. JTO 2749 (XXV) rezoliuciją, kurioje pripažįstama, kad

„jūrų ir vandenynų dugnas bei jo gelmės, esantys už nacionalinės jurisdikcijos ribų, taip pat jų ištekliai yra bendras žmonijos paveldas“, o Montego Bėjaus konvencijos 136 straipsnyje nurodoma, kad „jūrų ir vandenynų dugnas, esantis už nacionalinės jurisdikcijos ribų, kaip ir jo ištekliai, yra bendras žmonijos paveldas“;

19. ragina Komisiją paskatinti valstybes nares nebesubsidijuoti naudingųjų iškasenų žvalgymo ir gavybos licencijų nacionalinei jurisdikcijai nepriklausančiuose rajonuose ir nebesuteikti leidimų gavybai žemyniniame šelfe;
20. be to, pažymi, kad, turint mintyje tarptautinę teisę dėl oro taršos, pagal UNCLOS valstybėms narėms neleidžiama tikrinti laivų net tais atvejais, kai esama patikimų pažeidimo įrodymų; todėl ragina JT šalis stiprinti UNCLOS teisinę sistemą, siekiant užpildyti visas esamas valdymo spragas ir parengti tvirtus mechanizmus, kad būtų užtikrintas tarptautinės teisės aplinkos apsaugos srityje laikymasis;
21. ragina tarptautiniu mastu reglamentuoti kovos su branduolinių atliekų laikymu ir branduoline tarša vandenynų ir jūrų dugne priemones, kad būtų galima įgyvendinti praktines priemones, siekiant sumažinti poveikį aplinkai ir sveikatai bei jūrų dugno taršą;
22. pabrėžia, kad skaidrumo užtikrinimas, įskaitant visuomenės prieigą prie informacijos, suinteresuotųjų subjektų įtraukimas, visuomenės dalyvavimas priimant sprendimus ir teisė kreiptis į teismus aplinkosaugos klausimais, kaip reikalaujama Orhuso konvencijoje, taip pat JT organizacijų teisėtumas, įskaitant šalių atstovų tarptautinėse organizacijose, tokiose kaip Tarptautinė jūrų organizacija (IMO) ir Tarptautinė jūros dugno institucija (ISA), viešąją atskaitomybę, yra prioritetas šalinant esamus valdymo trūkumus; ragina valstybes nares ir Komisiją dirbti su ISA siekiant užtikrinti, kad ji laikytųsi skaidrių darbo metodų ir gebėtų veiksmingai įvertinti poveikį aplinkai, taip pat siekiant užtikrinti, kad jūros aplinka būtų veiksmingai apsaugota nuo žalingo poveikio, ir apsaugoti bei išsaugoti jūros aplinką, kaip reikalaujama JT jūrų teisės konvencijos XI ir XII dalyse;
23. ragina valstybes nares tarptautinėse institucijose imtis aktyvaus ir pažangaus vaidmens siekiant pateikti skaidrumo reformas ir padidinti bendrus įgyvendinamų veiksmų aplinkos apsaugos užmojus;
24. pabrėžia, kad tobulinant vandenynų valdymo sistemą reikės dėti daugiau regioninių ir pasaulinių pastangų propaguojant daugiašales priemones, dėl kurių jau buvo susitarta, ir strategijas, ir skatinant geriau jas įgyvendinti; ragina Komisiją skatinti glaudesnę tarptautinę bendradarbiavimą jūrų srityje, visų pirma jūrų mokslų ir technologijų srityje, kaip siūlo EBPO;
25. pabrėžia, kad būtina sustiprinti bendradarbiavimą, politikos suderinamumą ir koordinavimą tarp visų lygmenų vyriausybių ir institucijų, įskaitant tarptautines organizacijas, regionines ir subregionines organizacijas ir institucijas, susitarimus ir programas; šiuo klausimu pažymi, kad svarbus veiksmingų ir skaidrių daugiašalių suinteresuotųjų subjektų partnerysčių vaidmuo, taip pat pažymi aktyvų vyriausybių bendradarbiavimą su pasaulinėmis, regioninėmis ir subregioninėmis institucijomis, mokslininkų bendruomenėmis, privačiuoju sektoriumi, paramos teikėjų bendruomene, NVO, bendruomenės grupėmis, akademinėmis institucijomis ir kitais susijusiais

dalyviais;

26. ragina griežtinti regionines jūrų aplinkos valdymo sistemas, konkrečiai siekiant įgyvendinti 14-ąjį DVT; ragina ES ir tarptautines organizacijas, skiriant konkrečią oficialią paramą vystymuisi, remti šias regionines sistemas ir 14-ojo DVT įgyvendinimą trečiosiose valstybėse narėse;
27. pabrėžia, kad priartinant vandenynų valdymą prie ES piliečių svarbu įtraukti pakrančių vietos valdžios institucijas ir atokiausius regionus;
28. pabrėžia, kad reikia kurti visapusiškas informuotumo apie vandenynų svarbą gamtai ir kultūrai didinimo strategijas;
29. pabrėžia, kad reikalingas konkretus ir apčiuopiamas su ES įsipareigojimais Arktyje susijęs veiksmų planas, kurio išėties taškas turėtų būti tikslas išsaugoti pažeidžiamas Arkties ekosistemas ir padidinti jų atsparumą klimato kaitos padariniams;
30. primena, kad Arkties vandenyno centrinės dalies neapima tarptautinės išsaugojimo ar valdymo sistemos; pabrėžia, kad ES ir jos valstybės narės turi taikyti suderintą požiūrį į nereglamentuojamos žvejybos Arkties vandenyne prevenciją;
31. pakartoja 2017 m. kovo 16 d. rezoliucijoje dėl integruotos Europos Sąjungos Arkties politikos¹ Komisijai ir valstybėms narėms išreikštą raginimą imtis visų priemonių, reikalingų siekiant atlikti aktyvų vaidmenį sudarant galimybes įgyvendinti draudimą Arktyje plaukiojančiuose laivuose naudoti ir jų degalų bakuose vežti mazutą vadovaujantis Tarptautinės konvencijos dėl teršimo iš laivų prevencijos (MARPOL), kuri šiuo metu taikoma reglamentuojant Antarktį supančius vandenį, nuostatomis; ragina Komisiją įtraukti mazuto naudojimo keliamą riziką aplinkai, socialinę riziką, riziką sveikatai ir klimatui į savo poziciją dėl tarptautinio vandenynų valdymo; kadangi nėra tinkamų tarptautinių priemonių, ragina Komisiją pateikti pasiūlymų dėl taisyklių, taikytinų į ES uostus prieš keliones per Arkties vandenį įplaukiantiems laivams, siekiant uždrausti naudoti ir vežti mazutą;
32. ragina Komisiją ir valstybes nares aktyviai dirbti, kad būtų greitai pabaigtas jau kurį laiką rengiamas IMO darbo planas, skirtas juodosios anglios, kurią išmeta Arktyje plaukiojantys laivai, kiekiui mažinti, siekiant sulėtinti spartų temperatūros kilimą ir greitą poliarinio ledo tirpimą regione;
33. ragina Komisiją remti lygias galimybes darbo rinkoje jūrų srityje ir užtikrinti vienodą požiūrį, veiksmingai taikant atitinkamas tarptautines konvencijas, kaip antai TDO Konvenciją dėl darbo žvejybos sektoriuje ir Konvenciją dėl darbo jūrų laivyboje, ir jūrų laivyboje ES vandenyse įdiegiant suderintą socialinės apsaugos sistemą;
34. reikalauja parengti naują tarptautinį susitarimą dėl darbo sąlygų, susijusių su jūrų sektoriumi; primena reikalavimą panaikinti visų formų vergiją, kuri vis dar pasitaiko laivuose, ir pabrėžia poveikį, kurį netinkamos darbo sąlygos gali turėti asmenims, ekonominės veiklos vykdytojams ir jūrų aplinkai;

---

¹ Priimti tekstai, P8_TA(2017)0093.

35. ragina Komisiją daugiakultūrio bendradarbiavimo mechanizmų ar dvišalių dialogų forma vystyti vandenynų valdymo partnerystes su pagrindiniais veikėjais siekiant užtikrinti geresnį koordinavimą ir bendradarbiavimą siekiant sėkmingai įgyvendinti su vandenynais susijusius DVT, skatinti tvarų mėlynąjį augimą, taip pat jūrų ekosistemų ir biologinės įvairovės apsaugą, išsaugojimą ir atkūrimą, taip pat sumažinti neigiamą poveikį vandenynams ir jūroms ir sukurti sąlygas darniai mėlynajai ekonomikai;
36. ragina Komisiją sustiprinti bendradarbiavimą jūrų klausimais ir labiau stiprinti gebėjimus naudojantis savo išorės politikos sistema tokiose srityje, kaip vystomasis bendradarbiavimas ir prekybos susitarimai, visų pirma tausios žvejybos partnerystės susitarimai, kad būtų stiprinami gebėjimai siekiant pažaboti klimato kaitos poveikį, kovoti su šiukšlių išmetimu į jūrą ir skatinti geresnį vandenynų valdymą ir tvaresnį mėlynąjį augimą;
37. ragina ES laikytis principo, pagal kurį žuvininkystės išteklių paskirstymu būtų atsižvelgiama į poveikį aplinkai ir socialinį poveikį bei į besivystančių šalių aprūpinimo maistu poreikius, taip pat į tų šalių siekius pačioms vystyti savo žuvininkystę, kartu užtikrinant tausų žvejybos lygį, kuriuo nebūtų pereinama žvejybos pajėgumai, remiantis 14-uoju darnaus vystymosi tikslu;
38. ragina ES, atsižvelgiant į bendrą žuvininkystės politiką (BŽP), mažinti akvakultūros poveikį aplinkai, užtikrinant tvarų pašarų tiekimą, ir skatinti mokslinius tyrimus, kuriais daugiausia dėmesio būtų skiriama pašarų gamybai naudojamų laukinių žuvų išteklių patiriamam spaudimui mažinti;
39. pažymi, kad ES yra didžiausia žuvininkystės produktų importuotoja pasaulyje ir kad tam tikra žvejybos laimikio dalis importuojama iš teritorijų, kuriose žvejyba, palyginti su ES, yra daug mažiau tauri; ragina ES šiuo atžvilgiu pasinaudoti savo pozicija ir skatinti didesnį tvarumą visuose jūrų baseinuose;
40. ragina Komisiją paraginti valstybes nares nebeteikti paramos giliavandenės kasybos žvalgymo ir eksploatavimo nacionalinei jurisdikcijai nepriklausančiuose rajonuose licencijoms ir neišduoti giliavandenės kasybos valstybių narių žemyniniame šelfe leidimų;
41. ragina Komisiją remti tarptautinių kovos su prekyba žmonėmis gabenant juos jūra iniciatyvų skatinimą;
42. ragina Komisiją ir valstybes nares palaikyti tarptautinį komercinės giliavandenės kasybos eksploatavimo licencijų moratoriumą, kol nebus tinkamai išnagrinėtas ir mokliškai ištirtas giliavandenės kasybos poveikis jūrų aplinkai, biologinei įvairovei ir žmonių veiklai jūroje ir kol nebus suvokta visa galima rizika;
43. atkreipia dėmesį į Europos Sąjungos jūrų saugumo strategijos (ESJSS) svarbą ir ragina Komisiją įtraukti jūrų saugumą į išorės politiką, atsižvelgiant į tai, kad didelė dalis prekybos vyksta prekes gabenant jūra ir kad virš 70 proc. išorės sienų yra jūrų sienos, taigi būtina užtikrinti per Sąjungos uostus vykstančių keleivių saugumą;
44. pabrėžia, kad svarbu toliau skatinti Europos jūrų saugumo agentūros (EMSA), agentūros FRONTEX ir Europos žuvininkystės kontrolės agentūros (EŽKA)

bendradarbiavimą, kiekvienai iš šių agentūrų vykdant savo įgaliojimus, siekiant remti valstybių narių nacionalines valdžios institucijas, kurioms pavesta atlikti pakrančių apsaugos funkcijas, taip pat kad svarbu skatinti jūrų ir laivybos saugumą, kovoti su tarpvalstybiniu nusikalstamumu ir saugoti aplinką užkertant kelią jūroje esančių dujų ir naftos įrenginių sukeliama taršai bei ją mažinant; laikosi nuomonės, jog, esant galimybių, minėtosioms agentūroms turėtų būti skiriamas didesnis ES finansavimas, kad jos galėtų vykdyti šias naujas užduotis; pabrėžia, kad svarbu toliau vystyti skaitmeninius sprendimus, pvz., palengvinti laivybos sektoriaus veiklą taikant supaprastintas formalumų tvarkymo procedūras, ir daugiau investuoti į bendrą Europos masto dalijimosi duomenimis infrastruktūrą, kuri būtų patogi visoms valstybių narių institucijoms, atliekančioms pakrančių apsaugos funkcijas, bei į pažangias jūrų technologijas, pvz., į EMSA integruotas jūrines paslaugas, siekiant gerinti jūrinės veiklos priežiūros ir stebėjimo veiklą, taip pat į kitas programas, pvz., į bendrą keitimosi informacija aplinką (BKIA) jūrų stebėjimui vykdyti;

45. pabrėžia, kad siekiant sukurti darnią jūrų ekonomiką ir sumažinti neigiamą poveikį jūrų aplinkai reikia imtis veiksmų klimato kaitos, jūrų ir vandenynų taršos iš sausumoje esančių šaltinių, jūros taršos ir eutrofikacijos, jūrų ekosistemų ir biologinės įvairovės apsaugos, išsaugojimo ir atkūrimo ir tausaus jūrų išteklių naudojimo srityse;
46. reiškia susirūpinimą dėl to, kad, remiantis neseniai Europos Parlamento atliktu tyrimu, nors mėlynoji ekonomika galėtų daryti teigiamą socialinį ir ekonominį poveikį (užimtumas, pajamos, bendroji pridėtinė vertė), jos poveikis aplinkai paprastai yra neigiamas, jeigu kalbėtume apie pakrančių dinamikos pokyčius, jūros taršą, eutrofikaciją, jūros dugno morfologiją, buveinių / ekosistemų / biologinės įvairovės pokyčius; nuogaštuoja, kad bendra poveikio aplinkai našta gali turėti neigiamų pasekmių žuvininkystei;
47. ragina, įgyvendinant mėlynąją ekonomiką, stengtis atkurti pakrančių bendruomenių atsparumą, kad, siekiant prisidėti prie aprūpinimo maistu, skurdo panaikinimo ir tvaraus gyvųjų vandens išteklių valdymo, būtų atkurtas gamybos potencialas žuvininkystės srityje; primena, kad, prieš pradėdant įgyvendinti bet kokią mėlynosios ekonomikos sektorių veiklą, reikia užtikrinti, kad būtų atliktas poveikio vertinimas, visi suinteresuotieji subjektai gautų išsamią informaciją ir jiems būtų suteikta galimybė dalyvauti; primygtinai tvirtina, kad mėlynąją ekonomiką turi būti padedama siekti 14-ojo darnaus vystymosi tikslo, susijusio su vandenynų ir jūrų išteklių išsaugojimu ir tausiu naudojimu;
48. mano, kad investicijos į mėlynąją ekonomiką neturėtų būti grindžiamos tik ribotais ištekliais, tačiau turėtų būti nukreiptos į ekologinę inovaciją, neviršijant natūralių regeneracijos rodiklių, į gamtos išsaugojimą, klimato kaitos švelninimą ir adaptaciją;
49. ragina valstybes nares toliau dėti pastangas siekiant laiku įgyvendinti Jūrų strategijos pagrindų direktyvą, kad iki 2020 m. būtų užtikrinta gera jūrų vandenų būklė, visų pirma įsipareigojant pasiekti, kad visa jūrų tarša, įskaitant taršą maisto medžiagomis, į jūrą išmestos šiukšlės nedarytų žalos pakrančių ir jūrų aplinkai, taip pat panaikinti žalingas subsidijas, skatinančias netausiąją žvejybą, ir sustiprinti visuotinę kovą su į jūrą išmestomis šiukšlėmis ir plastiko išmetimu į jūrą;
50. mano, kad kova su vandenynų teršimu plastiko atliekomis, jų naudojimas ir perdirbimas

yra svarbus tarptautinio lygmens uždavinys, ir ragina Komisiją imtis priemonių, pvz., labiau remti mokslinius tyrimus ir šį klausimą įtraukti į tvarios „mėlynosios ekonomikos“ spektrą, siekiant užtikrinti, kad Europos Sąjunga taptų inovatyvių sprendimų varomąja jėga ir viena iš šios srities lyderių pasaulyje;

51. ragina valstybes nares skubiai įgyvendinti pagrindų direktyvą, kuria nustatoma jūrinių teritorijų planavimo ir integruoto pakrančių zonų valdymo sistema, siekiant visapusiškai ir darniai plėtoti įvairią jūrinę veiklą;
52. ragina Komisiją griežtai integruoti vandenynų valdymo klausimus į savo pagalbos ir vystymosi politiką;
53. primena, kad žuvininkystės sektorius – viena iš pagrindinių tradicinių žmogaus veiklos rūšių jūrose – yra itin svarbus ir todėl yra pagrindinė integruotos jūrų politikos kryptis; atkreipia dėmesį į tai, kad žuvininkystės sektorius yra labiausiai veikiamas įvairaus jūrų naudojimo ir jose vykdomos veiklos, pavyzdžiui, jūrų transporto ir turizmo, miestų ir pakrančių plėtros, žaliavų ir atsinaujinančiosios energijos išteklių naudojimo ir jūros dugno kasybos, taip pat aplinkos reiškinių, kaip antai jūrų taršos (plastiko šiukšlės, išmesti žvejybos tinklai, naftos išsiliejimas, triukšmo tarša, balastinio vandens išpylimas, nekontroliuojama naftos ir dujų gavyba ir žvalgyba ir t. t.) ir klimato kaitos (kylantis jūros lygis, didėjanti jūros paviršiaus temperatūra, pakrančių užtvindymas, didėjantis vandenynų rūgštingumas ir t. t.);
54. pažymi, kad moterys jūros produktų pramonėje atlieka svarbų vaidmenį – Maisto ir žemės ūkio organizacijos duomenimis, daugiau nei pusė šio sektoriaus darbuotojų yra moterys; ragina ES skatinti ir apsaugoti žvejybos veikloje ir su žuvimi susijusiose pramonės srityse dirbančias moteris raginant taikyti tinkamas perdirbtų žuvies produktų kainas, suteikiant žuvininkystės veikloje dalyvaujančioms moterims daugiau galimybių naudotis viešąja parama ir finansiniais ištekliais, be kita ko, vykdant derybas su trečiosiomis šalimis dėl naudojimosi sektorine parama tausiosios žvejybos partnerystės susitarimuose, rengiant pagalbos priemones bei įvairiuose tarptautiniuose forumuose;
55. laukia, kada Komisija pateiks strategiją dėl plastiko ir bet kurias kitas priemones, įskaitant neseniai paskelbtą veiksmų planą, kuriomis siekiama kovoti su šiukšlių išmetimu į jūrą; ragina užtikrinti, kad strategija dėl plastiko žiedinėje ekonomikoje būtų plataus užmojo, siekiant tinkamai pažaboti į jūrą išmetamų šiukšlių problemos priežastis, ir ragina Komisiją pasiūlyti konkrečių teisėkūros veiksmų ir privalomų priemonių šioje srityje, ypač plastiko ir mikroplastiko ekologinio projektavimo klausimais, ir imtis veiksmų siekiant sumažinti sausumoje išmetamų naudotų produktų kiekį, ypač netoliese upių ir kitų vandens kelių ir pakrančių; reiškia didelį susirūpinimą dėl problemos masto; ragina Komisiją ir valstybes nares prisijungti prie 2016 m. lapkričio mėn. Marakeše vykusioje 22-ojoje Klimato kaitos konferencijoje suburtos tarptautinės koalicijos, siekiančios sumažinti plastikinių maišelių taršą, ir ją remti;
56. pakartoja, kad reikalinga apgalvota produktų politika, kurią įgyvendinant būtų padidintas numatomas gaminių gyvavimo laikas, ilgaamžiškumas ir pakartotinio naudojimo bei perdirbimo galimybės, kaip pabrėžiama 2015 m. gegužės 9 d. Europos Parlamento rezoliucijoje „Efektyvus išteklių naudojimas. Žiedinės ekonomikos

kūrimas¹, ir pabrėžia, kad rengiamoje strategijoje dėl plastiko reikia skubiai pradėti taikyti šią politiką plastikiniams gaminiams ir pakuotėms, atsižvelgiant į šių produktų, virtusių į jūrą išmestomis šiukšlėmis, aplinkai keliamą žalą;

57. ragina Komisiją padėti kurti regioninius sprendimus ir skatinti nacionalinius veiksmus, kuriais siekiama spręsti į jūrą išmetamų šiukšlių problemą, siekiant panaikinti šį reiškinį; taip pat ragina Komisiją padėti parengti bandomuosius į jūrą išmestų šiukšlių rinkimo valant paplūdimius ir vykdant šiukšlių žvejybos kampanijas projektus ir Europos žvejams teikti finansinę paramą, kad jie rinktų į jūrą išmestas šiukšles;
58. prašo Komisijos pasiūlyti naujus teisės aktus, skirtus kovai su visų formų tarša mikroplastiku konkrečiai uždraudžiant visuose asmeninės priežiūros produktuose naudoti sudedamąsias dalis iš mikroplastiko ir užtikrinant, kad visos plastiko gamybos granules tvarkančios įmonės įgyvendintų tinkamus granulių patekimo į aplinką mažinimo protokolus;
59. mano, kad teršimas vienkartiniais plastikiniais buteliais yra pagrindinė jūrų taršos priežastis, ir ragina Komisiją apsvarstyti galimybę remiantis Vokietijos pavyzdžiu sukurti ES lygmens vienkartinių gėrimų pakuočių užstato sistemą;
60. ragina ES ir valstybes nares prisijungti prie tarptautinės koalicijos, siekiančios sumažinti taršą plastikiniais maišeliais, ir ją remti;
61. palankiai vertina tai, kad Komisija ketina skatinti tarptautiniu mastu priimtą planą dėl kovos su vandenynų šiltėjimo, jūros lygio kilimo ir rūgštėjimo padariniais;
62. ragina valstybes nares skatinti efektyviai naudoti išteklius, perdirbti atliekas ir didinti informuotumą apie jūrų teršimą šiukšlėmis rengiant nacionalines informuotumo kampanijas, įgyvendinant švietimo programas ir plėtojant mokyklų ir universitetų bendradarbiavimą šiais klausimais;
63. primena savo poziciją pritarti plataus užmojo žiedinės ekonomikos dokumentų rinkiniui, apimančiam ES tikslus sumažinti į jūrą išmetamų šiukšlių kiekį 2025 m. ir 2030 m. atitinkamai 30 ir 50 proc. ir didesnius tikslinius perdirbimo rodiklius, taikomus plastikinėms pakuotėms;
64. ragina valstybes nares laikytis tokio pat užmojo tikslo mažinti į jūrą išmestų šiukšlių kiekį kaip ir ES;
65. ragina Komisiją dėti daugiau pastangų kovojant su jūrų teršimu šiukšlėmis Europoje ir pasaulyje, skiriant dėmesį sausumoje ir jūroje esantiems šaltiniams, t. y. spręsti neteisėto atliekų, pvz., žvejybos įrankių, išmetimo problemą ir finansiškai remti į jūrą išmestų šiukšlių rinkimą; ragina Komisiją sumažinti į jūrą laivų išmetamų šiukšlių kiekį, visų pirma persvarstytoje Direktyvoje 2000/59/EB dėl uosto priėmimo įrenginių, skirtų laivuose susidarančioms atliekoms ir krovinių likučiams, skatinant taikyti suderintą su šiukšlėmis susijusių išlaidų kompensavimo sistemą visuose Europos uostuose; ragina skirti didesnę finansavimą į jūrą išmetamų šiukšlių pasiskirstymo ir poveikio bei tarptautinių, regioninių ir subregioninių kovos su jūrų teršimu šiukšlėmis ir

---

¹ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0266.

kitais teršalais strategijų veiksmingumo moksliniams tyrimams;

66. ragina tarptautiniu mastu reglamentuoti naftos ir dujų žvalgybos ir gavybos jūroje veiklą ir bet kokį kitokį vandenynų, jūrų dugno, teritorinių vandenų dugno bei jo gelmių eksploatavimą, išskirtines ekonomines zonas ir žemyninio šelfo išplėtimą;
67. pabrėžia, kad Sąjungos atsargumo principą reikia taikyti kiekvienu atveju, kai galimai bus vykdomas giliavandenės kasybos žvalgyimas; yra sunerimęs dėl Komisijos atkaklumo giliavandenę kasybą laikant vienu prioritetinių Sąjungos mėlynojo augimo sektorių, nors yra mokslinių įrodymų, kad dėl giliavandenės kasybos aplinkai kyla didelė ir nepataisoma rizika; yra susirūpinęs dėl to, kad toliau skatinant giliavandenę kasybą gali atsirasti neigiamų padarinių veiksams, kurių būtina imtis pagal 12 DVT (perėjimas prie tvaraus vartojimo ir gamybos);
68. pabrėžia, kad besikuriančiam giliavandenės kasybos sektoriui būtina taikyti atsargumo principą ir kad, atsižvelgus į mokslininkų perspėjimus dėl didelės ir galimai nepataisomos žalos aplinkai, ES, užuot teikusi paramą šios pramonės šakos vystymui, turėtų investuoti į tvarias alternatyvas, ypač į perėjimą prie tvaraus vartojimo ir gamybos, kaip raginama Darbotvarkės iki 2030 m. 12 DVT;
69. pabrėžia, kad saugomuose jūrų rajonuose ir pažeidžiamuose ir didelės išliekamosios vertės rajonuose ar netoliese jų nereikėtų leisti žvalgyti naftą ir dujas ir vykdyti grėžimo darbus;
70. palankiai vertina ES žiedinės ekonomikos veiksmų planą ir ragina Komisiją pasiūlyti griežtas priemones, skirtas užkirsti kelią smulkiųjų ir stambiųjų dalelių išmetimui į jūrų aplinką, be kita ko, iki 2020 m. 50 proc. sumažinant į aplinką patenkančių atliekų kiekį, pramonei skirtas teisėkūros priemones, tokias kaip draudimas plastiką naudoti vieną kartą (jeigu yra natūralių alternatyvų), ir galimai tarptautinę teisinę priemonę;
71. ragina valstybes nares ir vietos ir regionų valdžios institucijas paremti inovatyvias technologijų ir finansų iniciatyvas, kuriomis siekiama spręsti vandenynų ir jūrų taršos problemas bei taip populiarinti veiksmingas kompensacijų už laivybos sektoriuje išmetamas – ypač plastiko – šiukšles sistemas uostuose, didinti sąmoningumą laivybos sektoriuje informuojant apie plastiko šiukšlių išmetimo į jūrą pasekmes ir įveikti didžiausias MARPOL konvencijos įgyvendinimo kliūtis;
72. pabrėžia, kad ES turėtų vadovauti pasaulinei stebėti ir iš esmės sumažinti į jūrą išmetamų šiukšlių stebėjimo ir jų kiekio vandenynuose sumažinimo iniciatyvai; pažymi, kad valstybės narės įsipareigojo siekti Direktyvos 2008/56/EB (Jūrų strategijos pagrindų direktyva), kurioje nurodoma, kad dėl į jūrą išmestų šiukšlių savybių ir kiekio neturi kilti žala pakrančių ir jūrų aplinkai (10 deskriptorius), tikslų;
73. ragina kovoti su visais vandenynų ir jūrų dugno taršos, įskaitant triukšmo taršą, šaltiniais ir įgyvendinti praktines tarptautines vandenynų ir jūrų dugno taršos mažinimo priemones;
74. teigiamai vertina Komisijos pasiryžimą imtis tarptautinio masto veiksmų siekiant stebėti vandenynų šilimo, jūrų lygio kilimo ir vandens rūgštėjimo poveikį; ragina skatinti ir plėtoti tarptautines mokslines vandenynų temperatūros, druskingumo ir gebėjimo

absorbuoti šilumą stebėjimo programas, taip pat sukurti pasaulinį vandenynų stebėsenos tinklą, siekiant patobulinti pasaulinio masto vandenynų pokyčių stebėseną ir geriau prognozuoti klimato kaitos poveikį vandenynų funkcionavimui, anglies dioksido absorbuojimui ir gyvųjų jūrų išteklių valdymui;

75. pabrėžia, kad svarbu plastikiniams gaminiams taikyti gyvavimo ciklo metodą, be kita ko, atsižvelgiant į skirtingų polimerų skaidymą ir suirimo lygį (jūros aplinkoje), – tai įmanoma internalizavus dėl gaminių susidariusias aplinkos apsaugos ir socialines sąnaudas (sąnaudų internalizavimas), tobulinant uždaro ciklo kūrimo procesą kuriant gaminių ir procesą, taip pat gamyboje ir plastikinių gaminių gyvavimo ciklo grandinėse, ilginant gaminių naudojimo laiką, skatinant žaliuosius viešuosius ir privačiuosius pirkimus, populiarinant, be kita ko, žaliosios inžinerijos principus ir sistemas, ekologinį projektavimą ir ekologinį ženklumą, taip pat stiprinant privačių dalyvių, įskaitant VMĮ, gebėjimus pradėti taikyti aplinkai mažiau kenkiančius gamybos procesus;
76. palankiai vertina tai, kad savo veiksmų programoje dėl vandenynų valdymo Komisija įsipareigojo kovoti su neteisėta, nedeklaruojama ir neregamentuojama (NNN) žvejyba; ragina Komisiją ir toliau kovoti su NNN žvejyba visose regioninės žuvininkystės valdymo organizacijose ir kituose susijusiuose forumuose; mano, kad reikia paskelbti viešą NNN žvejybą vykdančių laivų, plaukiojančių su ES valstybės narės vėliava, sąrašą, kaip nurodyta NNN reglamente; ragina ES daryti spaudimą trečiosioms šalims, kad jos imtųsi veiksmų siekdamas neleisti žuviai, sugautai vykdančios NNN žvejybą, patekti į rinką;
77. ragina regionines žuvininkystės valdymo organizacijas glaudžiau bendradarbiauti tarpusavyje ir primygtinai skatina jų susitariančiąsias šalis užtikrinti, kad jos turėtų pakankamai išteklių ir būtų sustiprintos;
78. ragina regionines žuvininkystės valdymo organizacijas:
  - a) ir toliau nuolat vykdyti nepriklausomas veiklos rezultatų peržiūras ir visapusiškai įgyvendinti po tokių veiklos rezultatų peržiūrų pateiktas rekomendacijas;
  - b) visapusiškai įgyvendinti antrosios atnaujintos Jungtinių Tautų susitarimo dėl vienos valstybės ribas viršijančių žuvų išteklių ir toli migruojančių žuvų išteklių peržiūros konferencijos rekomendacijas;
  - c) suderinti priemones, visų pirma stebėseną, kontrolę, priežiūrą ir vykdymo užtikrinimo priemones, be kita ko, susitariant dėl atgrasomųjų nuobaudų ir sankcijų;
79. ragina valstybes nares priimti Parlamento ir Komisijos peržiūrint Direktyvą 2008/98/EB dėl atliekų pateiktą reikšmingą pasiūlymų rinkinį – ši direktyva ir rinkinys kartu sudaro naują suderintą ES politiką dėl visų suinteresuotųjų subjektų dalijimosi atsakomybe dėl šiukšlių ir šiukšlinimo sausumoje ir jūrų aplinkoje prevencijos;
80. ragina Komisiją nustatyti veiksmingą prisitaikymo prie klimato kaitos pakrančių ir jūrų zonose, visų pirma imantis konkrečių pakrančių ir jūrų ekosistemų apsaugos priemonių, politiką;
81. primena, kad nuo 2016 m. sausio mėn., siekiant lengviau atpažinti laivus ir taip kovoti

su NNN žvejyba, visi ES vandenyse žvejojantys ES laivai, kurių bendrasis ilgis viršija 24 metrus, o bendroji talpa siekia 100 tonų ar daugiau, taip pat visi ne ES vandenyse žvejojantys ES laivai, kurių bendrasis ilgis viršija 15 metrų, privalo turėti Tarptautinės jūrų organizacijos (IMO) numerį; ragina ES įvesti reikalavimą, kad ne ES laivai privalėtų turėti IMO numerį, laikantis ES laivams taikomų reikalavimų (bendrasis ilgis didesnis nei 15 metrų), šį numerį nurodant importuojamo sužvejotų žuvų kiekio sertifikate, siekiant užtikrinti, kad būtų sudaromos vienodos sąlygos ir padėti valstybėms narėms vykdyti importo kontrolę;

82. ragina Komisiją ir valstybes nares skatinti ekonomiškai efektyvią veiklą ir priemones, taip pat bendradarbiavimą visais lygmenimis, susijusį su rizika grindžiama ir aplinkai nekenkiančia į jūrą išmestų šiukšlių valymo upėse, pakrančių ir jūrų teritorijose veikla, atsižvelgiant į nacionalines aplinkybes; šiuo klausimu ragina Komisiją ir valstybes nares sudaryti palankias sąlygas teikti finansavimą, plėtoti viešojo ir privačiojo sektoriaus partnerystę ir užtikrinti gebėjimų stiprinimą, taip pat kurti tarptautinius bendrų šiukšlių šalinimo veiksmų, valymo ir atkūrimo kriterijus, be kita ko, atsižvelgiant į kiekius, gyventojus, ekosistemos jautrumą ir adekvatumą, ir šiuos kriterijus naudoti;
83. pabrėžia, kad į pasaulinę vandenynų valdymo sistemą reikia integruoti darbo jūroje ir žmogaus teisių aspektus; ragina Komisiją imtis tikslinių pastangų siekiant skatinti deramo darbo standartus viso pasaulio žuvininkystės įmonėse, taip pripažįstant, kad yra ryšys tarp darbo ir žmogaus teisių pažeidimų ir netvarių ir žalingų žvejybos būdų, ypač – NNN žvejybos; ragina Komisiją imtis priemonių siekiant užtikrinti, kad į ES rinką nepatektų jūrų produktai, sužvejoti darbuotojų, įsigytų iš prekyvių žmonėmis ar patiriančių kitų darbo ar žmogaus teisių pažeidimų, ir bendradarbiauti su pramonės subjektais skatinant naudoti deramo patikrinimo mechanizmus, kad jie galėtų tikrinti iš jų tiekimo grandinių gautus jūrų produktus; ragina valstybes nares į nacionalinę teisę perkelti ir įgyvendinti TDO Konvenciją Nr. C188 (Konvencija dėl darbo žvejybos sektoriuje);
84. pabrėžia, kad sprendžiant į jūrą išmetamų šiukšlių problemą svarbiausia geriau surinkti ir perdirbti šiukšles sausumoje, nes dauguma į jūrą išmestų šiukšlių ten patenka iš sausumos; be to, mano, kad ES turėtų skatinti suderintą požiūrį į atliekų tvarkymą visuose įmanomuose tarptautiniuose forumuose, susitarimuose ir institucijose; todėl ragina valstybes nares kuo greičiau baigti rengti žiedinės ekonomikos dokumentų rinkinį ir neatidėliojant įgyvendinti plataus užmojo perdirbimo tikslus ir ES į jūrą išmetamų šiukšlių kiekio mažinimo tikslus;
85. ragina Komisiją dirbti tarptautiniuose forumuose tam, kad būtų sukurta aiški biologiškai skaidaus plastiko visų tipų natūralioje aplinkoje sistema, įskaitant apibrėžtis ir standartus;
86. mano, kad tiek valstybės narės, tiek Komisija turi imtis ryžtingesnių veiksmų siekiant pažaboti neteisėtą plastiko atliekų eksportą ir išmetimą, be kita ko, griežčiau užtikrinant ES atliekų vežimo reglamentų įgyvendinimą ir vykdant griežtesnes stebėjimo bei patikrų programas uostuose ir visuose atliekų tvarkymo įrenginiuose, tikslingai stebint įtariamus neteisėtus pervežimus ir kovojant su pakartotinai panaudojamų atliekų (daugiausia nebetinkamų naudoti transporto priemonių ir EEJA) eksportu, ir kad jos privalo užtikrinti, jog eksportuojamos atliekos patektų tik į tuos įrenginius, kurie

atitinka aplinkos tvarkymo saugiu būdu reikalavimus, kaip nustatyta Atliekų vežimo reglamento 49 straipsnyje;

87. ragina valstybes nares sustiprinti švietimo ir informuotumo apie į jūrą išmetamas šiukšles, plastiko naudojimą ir atskirų vartotojų elgsenos poveikio aplinkai didinimo priemones, elementus įtraukiant į visų lygių švietimo programas, teikiant konkrečioms interesų grupėms ir konkrečiam amžiaus žmonėms skirtas švietimo ir informuojamojo darbo priemones siekiant skatinti elgsenos pokyčius, taip pat organizuoti didelio masto informavimo kampanijas piliečiams;
88. pabrėžia, kad reikia sumažinti azoto ir fosforo nutekėjimą į vandenynus, taip, iš esmės pakeitus Europos žemės ūkio modelį, sumažinant žmonių veiklos sukeltą eutrofikaciją, be kita ko, ribojant trąšų naudojimą, optimizuojant maisto medžiagų naudojimą pagal kultūriniais augalams reikalingą kiekį, atsargiai planuojant trąšų naudojimą ir sukuriant tvaresnes žemės ūkio formas, taip pat sumažinant ore esančių azoto šaltinių, geriau valant kanalizaciją ir nuotekų vandenį, taip pat vykdant geresnę miestuose esančių pasklidusių maisto medžiagų šaltinių, tokių kaip nuotekos nuo gatvių ir lietaus vandens kolektoriai, kontrolę, ir atlikti bendros žemės ūkio politikos laikotarpio vidurio peržiūrą siekiant kovoti su jūrų ekosistemoms daromu neigiamu poveikiu;
89. ragina Komisiją ir valstybes nares imtis visų tinkamų priemonių, kad būtų lengviau priimti tarptautines taisykles dėl pramonės veiklos, kaip antai laivybos ir seisminių tyrimų, sukeliama garso ribojimo, ypač biologiškai pažeidžiamose buveinėse, pvz., pasinaudoti MARPOL priedu dėl garso taršos, panašų į neseniai pridėtą priedą dėl oro taršos;
90. pažymi, kad prisiėmus Paryžiaus susitarimu nustatytus įsipareigojimus, naujų iškastinio kuro šaltinių eksploatacija yra nepagrįsta ir gali duoti priešingų rezultatų, ypač jei šaltiniai yra ekologiškai pažeidžiamuose rajonuose;
91. pabrėžia, kad dėl jūrų grėžybės siekiant išgauti iškastinį kurą kyla žala visiems vandenims; pabrėžia, kad naudojant iškastinį kurą bus toliau prisidedama prie mūsų planetai grėsmei keliančios klimato kaitos, ir ji bus spartinama; mano, kad ES turi bendradarbiauti su tarptautiniais partneriais siekdama užtikrinti, kad bus tinkamai pereinama nuo jūrų grėžybės ir taip prisidėti įgyvendinant mažo anglies dioksido kiekio technologijų ekonomikos kūrimo tikslą;
92. pabrėžia, kad visos naujos naftos ar dujų žvalgymo licencijos turėtų atitikti griežtus atsargumo principu grindžiamus reguliavimo standartus aplinkos apsaugos ir saugos žvalgant naftą ar dujas, vykdant jų paiešką ar jas išgaunant srityje, taip pat šiomis licencijomis turėtų būti nustatomi privalomi įsipareigojimai, susiję su žvalgymo infrastruktūros, kurios gyvavimo laikas paprastai ribotas, eksploatavimo nutraukimu;
93. pažymi, kad iš tekančių jūros bangų ir srovių arba jūrų ir vandenynų terminijų ir druskingumo gradientų išgaunama energija teikia daug galimybių; pažymi, kad ilguoju laikotarpiu vandenynų energija gali tapti viena konkurencingiausių ir ekonomiškiausių energijos gamybos formų;
94. palankiai vertina pažangą, kurią valstybės narės yra padariusios jūrinių teritorijų planavimo rengimo srityje; pakartoja, jog būtina toliau stengtis nuosekliai įgyvendinti

Direktyvą 2014/89/ES, kad būtų parodytas visuotinio jūrinių teritorijų planavimo taikymo pavyzdys; todėl ragina valstybes nares vėliausiai iki 2021 m. kovo 31 d. parengti savo jūrinių teritorijų planus; atkreipia ypatingą dėmesį į tarptautinį ir tarpvalstybinį aspektą ir ragina Komisiją pradėti pasiūlymų dėl tarptautinių gairių rengimo darbą atsižvelgiant į sausumos ir jūros sąveikos svarbą bei susijusius procesus, pvz., į integruotą pakrančių valdymą, bei vadovauti jūrinių teritorijų planavimo forumui, kuris apimtų susijusias suinteresuotąsias šalis ir trečiąsias valstybes, viešinti informaciją apie jūrinių teritorijų planavimą visame pasaulyje ir užtikrinti geriausią praktiką, siekiant skatinti tarptautinį bendradarbiavimą, gerinti vandenynų valdymą, išsaugojimą ir naudojimąsi jais, taip pat didinti skaidrumą bei stiprinti švietimą ir mokymą;

95. pažymi, kad suaktyvėjus veiklai pakrantėse ir jūrų vandenyse vis dažniau reikalaujama įgyvendinti jūrinių teritorijų planavimą; ragina Komisiją parengti tarptautines jūrinių teritorijų planavimo gaires ir padėti išplėsti saugomas jūrų teritorijas visame pasaulyje, naudojantis finansavimu, teikiamu pagal programas „Horizontas 2020“ ir LIFE;
96. primygtinai ragina Komisiją remti tarptautines pastangas apsaugoti jūrų biologinę įvairovę, visų pirma vykstant deryboms dėl naujos teisiškai privalomos jūrų biologinės įvairovės išsaugojimo ir tausaus jos naudojimo nacionalinei jurisdikcijai nepriklausančiuose rajonuose priemonės; ragina Komisiją pasiūlyti griežtesnius teisės aktus, kuriais būtų siekiama išsaugoti ir tausiai naudoti jūrų biologinę įvairovę valstybių narių jurisdikcijai priskirtuose rajonuose;
97. palankiai vertina Komisijos įsipareigojimą remti Biologinės įvairovės konvenciją ir CITES ir pabrėžia būtinybę taikyti suderintą požiūrį įgyvendinant pagal šias konvencijas priimtus sprendimus dėl jūrų gyvūnų ir biologinės įvairovės apsaugos bei labiau derinti tarptautinio masto darbus su ES lygmens darbais; pabrėžia, kad svarbu siekti geriau apsaugoti jūrų gyvūnus pagal CITES ir būtina griežtai jos laikytis pagal šią konvenciją jau saugomų jūrų gyvūnų rūšių apsaugos srityje;
98. pažymi biologinės įvairovės – mūsų vandenynų kertinio akmens – svarbą, nes ji atlieka itin svarbų vaidmenį išsaugant jūrų ekosistemų produktyvumą ir funkcionalumą;
99. pažymi, jog įgyvendinant BŽP turėtų būti užtikrinama, kad mirtingumo dėl žvejybos koeficientas būtų toks, kad žuvų išteklių galėtų atsikurti, o jų kiekis ir toliau viršytų kiekius, kuriems galima taikyti didžiausio galimo tausios žvejybos laimikio principą; pabrėžia, kad reikia taikyti tausiosios žvejybos valdymo praktiką įgyvendinant valdymo priemones, vykdamas stebėseną ir kontrolę ir užtikrinant vykdymą remiantis geriausiomis mokslinėmis konsultacijomis; mano, kad tolesnės priemonės galėtų apimti paramą žuvų, gautų iš tausiai valdomos žvejybos ir laikantis atsargumo principo bei į ekosistemas orientuoto požiūrio, vartojimui; teigiamai vertina žuvininkystės sektoriaus tvarias inovacijas, taip pat investicijas į atrankinius žvejybos metodus, šių metodų plėtojimą ir diegimą;
100. primena, kad, siekiant veiksmingai kovoti su neteisėta, nedeklaruojama ir nereglamentuojama žvejyba (NNN) žvejyba, itin svarbu užtikrinti, kad jokios iš šios veiklos gaunami žuvininkystės produktai nepatektų į rinkas; ragina ES vykdamas visas savo partnerystes bei visuose tarptautiniuose forumuose skatinti kuo daugiau rinkų uždrausti iš NNN žvejybos gautus žuvininkystės produktus, taip mažinant šios veiklos

pelningumą;

101. pabrėžia, kad, siekiant veiksmingai kovoti su NNN žvejyba ir pereikvojimu, reikia tęsti ir plėsti dvišales partnerystes, nes kitu atveju ES veiksmai gali turėti tik nedidelę įtaką dabartinei padėčiai;
102. siūlo, kad valstybės narės ir trečiosios šalys nuosekliau ir veiksmingiau tikrintų laimikio dokumentavimą (žvejybos laimikio sertifikatus) ir krovinius, siekiant patikrinti, ar žuvys buvo sužvejotos legaliai; ragina valstybes imtis priemonių, kad būtų užtikrintas geresnis kovos su NNN žvejyba, prekybos ir rinkos politikos koordinavimas; pabrėžia, kad ES visose tarptautinėse srityse turėtų skatinti, remti ir įgyvendinti veiksmus, reikalingus NNN žvejybai panaikinti;
103. teigiamai vertina vadovaujamąjį ES vaidmenį tarptautiniu mastu užtikrinant konkrečią pažangą kovoje su NNN žvejyba ir tvirtą jos įsipareigojimą įgyvendinti veiksmingas kovos su šiuo reiškiniu priemones; primena ES pastangas dvišaliu, regioniniu ir daugiašaliu lygmenimis stiprinti tarptautinius kovos su NNN žvejyba veiksmus, be kita ko, tęsiant dvišalius dialogus su trečiųjų šalių partneriais, naudojantis laivų stebėjimo priemonėmis ir užtikrinant, kad būtų stiprinamas svarbių tarptautinių agentūrų, pvz., Interpolo, vaidmuo; ragina valstybių narių valdžios institucijas aktyviai remti Komisiją jai kuriant elektroninę žvejybos laimikio sertifikatų valdymo priemonę;
104. pažymi, kad ES reguliavimu, kuriuo siekiama užkirsti kelią neteisėtai, nedeklaruojamai ir nereglamentuojamai žvejybai, atgrasyti nuo jos ir ją panaikinti (NNN žvejybos reglamentas), padaryta pažanga, tačiau įgyvendinimas turėtų būti pagerintas visose valstybėse narėse, be to, reikia geresnio koordinavimo su trečiosiomis šalimis, siekiant užtikrinti, kad į Europos rinką neteisėtai nepatektų sužvejojusių žuvų; taip pat primygtinai ragina ES daryti spaudimą trečiosioms šalims, kad jos imtųsi veiksmų neleisti žuviai, gautai iš NNN žvejybos, patekti į jų rinkas;
105. pabrėžia, kad reikia greitai imtis veiksmų dėl invazinių rūšių, atsižvelgiant į jų didėjantį poveikį žuvininkystei, vandenynų produktyvumui ir biologinei įvairovei, taip pat į jų keliamą riziką ir vaidmenį ardant natūralias ekosistemas; ragina valstybes nares stiprinti tarpusavio bendradarbiavimą, taip pat bendradarbiavimą su trečiosiomis šalimis, be kita ko, imantis suderintų ir bendradarbiavimu grindžiamų veiksmų ir keičiantis informacija, duomenimis ir geriausia patirtimi;
106. teigia, kad balastinių vandenų keitimas – galimas metodas norint išvengti svetimų invazinių rūšių įvežimo; pabrėžia, kad netrukus įsigalios IMO Balastinių vandenų konvencija, pagal kurią ketinama kontroliuoti ir valdyti šią problemą, tačiau jos sėkmingas įgyvendinimas priklausys nuo didesnio masto ratifikavimo;
107. ragina Komisiją imtis lyderės vaidmens ir pasauliniu mastu skatinti ekosistema grindžiamą jūrinių teritorijų planavimą siekiant sumažinti poveikį jūrų aplinkai ir palengvinti tvarios mėlynosios ekonomikos vystymąsi;
108. primygtinai ragina Komisiją intensyvuoti darbą ir sustiprinti bendradarbiavimą ir koordinavimą dėl sąveikių laimikio dokumentavimo sistemų ir žuvininkystės produktų atsekamumo vystymo;

109. ragina Komisiją ir valstybes nares imtis ryžtingų veiksmų siekiant uždrausti tam tikras subsidijų žvejybai formas, kuriomis prisidedama prie perteklinių pajėgumų ir peržvejojimo, panaikinti subsidijas, kuriomis prisidedama prie NNN žvejybos ir susilaikyti nuo bet kokių naujų subsidijų įvedimo, be kita ko, spartinant derybų šiuo klausimu PPO baigtį, kartu pripažįstant, kad tinkamas ir veiksmingas specialus ir diferencinis režimas, skirtas besivystančioms ir mažiausiai išsivysčiusioms šalims, yra neatskiriama šių derybų dalis;
110. palankiai vertina Komisijos įsipareigojimą sudaryti finansavimo galimybių siekiant sukurti saugomus jūrų rajonus ir keistis geriausia patirtimi, kaip indėlių siekiant visuotinio tikslo iki 2020 m. 10 proc. jūrų ir pakrančių teritorijų paskelbti saugomais jūrų rajonais (SJR), kaip nurodyta 14.5 DVT; pažymi, kad saugomi jūrų rajonai teikia ekologinę ir socialinę bei ekonominę naudą ir yra svarbi žvejybos veiklos valdymo ir nerštaviečių apsaugos užtikrinimo priemonė; visų pirma primena ekologiniu ir biologiniu požiūriais svarbias teritorijas, kaip apibrėžta Biologinės įvairovės konvencijoje, ir poreikį išsaugoti šias svarbias teritorijas, kad jomis būtų remiami geros būklės, funkcionuojantys vandenynai ir daugelis jais teikiamų paslaugų; palankiai vertina Komisijos ketinimą remti ir griežtinti saugomų jūrų rajonų valdymo priemones, visų pirma plėtojant nuoseklus ir sujungtus tokių rajonų tinklus;
111. ragina ES ir valstybes nares įsipareigoti investuoti į socialinį kapitalą siekiant užtikrinti geresnę vandenynų ir pakrančių išteklių priežiūrą; visų pirma primygtinai ragina į mokymų apie vandenynus programas ir į vandenynų klausimais suinteresuotųjų subjektų konsultacijas įtraukti moteris ir jaunimą;
112. pažymi, kad Komisija turi pasiūlyti priemones, kuriomis pagal programą „Horizontas 2020“ ir ją pakeisiančią programą toliau būtų stiprinami jūrų ir jūrininkystės moksliniai tyrimai ir inovacijų veikla;
113. ragina Komisiją ir valstybes nares dėti daugiau pastangų, kad būtų įgyvendintas ir užtikrintas holistinis požiūris, siekiant garantuoti saugomų jūrų rajonų tinklų ekologinį nuoseklumą ir junglumą ir jų veiksmingą planavimą, valdymą ir vertinimą vykstant veiksmingo teritorijų planavimo procesui, kad visas jų potencialas būtų išnaudotas jūrų ir pakrančių biologinės įvairovės apsaugai; apgailestauja, kad šiuo metu visapusiškai saugomi jūrų rajonai sudaro mažiau nei 3 proc. pasaulio vandenynų teritorijos; ragina valstybes nares padidinti saugomais paskelbtų jūrų rajonų skaičių, atsižvelgiant į 14-ąją DVT ir siekiant užtikrinti, kad būtų išsaugota ne mažiau kaip 10 proc. jūrų ir pakrančių zonų; ragina valstybes nares išplėtoti nuoseklus ir sujungtus saugomų jūrų rajonų tinklus; ragina Komisiją ir Tarybą panaudoti biologinės įvairovės mokslinių tyrimų rezultatus, susijusius su saugomų jūrų rajonų nustatymo kriterijais, vedant derybas dėl biologinės įvairovės išsaugojimo ir tausaus panaudojimo nacionalinei jurisdikcijai nepriklausančiuose rajonuose; galiausiai ragina valstybes nares užtikrinti, kad priemonės papildytų viena kitą, ir tobulinti jūrinių teritorijų planavimą, siekiant geriau derinti saugomų jūrų rajonų priemonę su kitomis veiksmingomis išsaugojimo priemonėmis;
114. pabrėžia, kad laikantis 14.5 DVT svarbu išsaugoti biologinę įvairovę užtikrinant, kad iki 2020 m. veiksmingai valdomas ir ekologiškai nuoseklus saugomų jūrų rajonų, apsaugos zonų ir „Natura 2000“ jūrų teritorijų tinklas apimtų bent 10 proc. visų Europos jūrų ir

jūrų rajonų; ragina esant galimybėms daryti pažangą siekiant įgyvendinti Tarptautinės gamtos apsaugos sąjungos (IUCN) ir Pasaulio parkų kongreso nustatytą gairę, kad iki 2030 m. 30 proc. jūrų rajonų taptų saugomais;

115. ragina aktyviau kurti jūros aplinkai skirtą „Natura 2000“ tinklą, nustatant ir valdant tokias teritorijas, ypač atviroje jūroje; dar kartą ragina lygiavertėmis sąlygomis įdiegti specialias ir tvarias biologinės įvairovės apsaugos priemones atokiausiuose Prancūzijos regionuose;
116. ragina dėti daugiau pastangų siekiant Europoje pagilinti žinias apie vandenynus vykdant tvirtesnę tyrėjų, suinteresuotųjų subjektų, sprendimus priimančių subjektų ir visuomenės bendradarbiavimą ir mainus, daug dėmesio skiriant švietimo apie vandenynų ir jūrų svarbą programoms ir informacijai apie karjerą mėlynosios ekonomikos srityje;
117. ragina valstybes nares didinti jūrų ir pakrančių ekosistemų, ypač koralų rifų ir mangrovių, apsaugą ir atsparumą ir, atsižvelgdamas į tai, ragina įsipareigoti remti tarptautinę iniciatyvą dėl koralų rifų;
118. ragina valstybes nares teikti paramą mažiausiai išsivysčiusiems šalims ir ypač – mažoms besivystančioms salų valstybėms siekiant geriau įgyvendinti MARPOL konvenciją ir taip apsaugoti uostų teritorijose gyvenančių žmonių aplinką ir pragyvenimo šaltinius;
119. ragina Komisiją ir valstybes nares, siekiant atskleisti visą Europos jūrų potencialą, pasinaudoti įvairiais ES fondais ir investuoti lėšas, reikalingas siekiant sukurti aplinką, kuri būtų palanki atsinaujinančiųjų jūros išteklių energetikos plėtrai;
120. ragina Komisiją tarptautiniu mastu dėti daugiau pastangų tam, kad būtų sukurta nuosekli giliavandenių mineralinių išteklių žvalgyimo ir eksploatavimo reglamentavimo sistema, kuri turėtų būti grindžiama atsargumo principu;
121. ragina Komisiją ir valstybes nares įgyvendinti Biologinės įvairovės konvencijos šalių konferencijoje patvirtintus prioritetinius veiksmus jūrų ir pakrančių biologinės įvairovės srityje;
122. mano, kad turėtų būti paskelbtas saugios laivybos dokumentų rinkinys „Erika IV“, kad būtų išvengta kitų didelių nelaimių jūrose, ir kad šiame dokumentų rinkinyje turėtų būti skiriama dėmesio ekologinės žalos, padarytos jūroms taikant galiojančius ES teisės aktus, pripažinimui;
123. ragina Komisiją užtikrinti, kad ES teisės aktais būtų pripažinta daroma ekologinė žala, nesusijusi su ekonomine, materialine ar nematerialine žala, ir prisidėti, kad tokia žala būtų pripažinta tarptautiniu lygmeniu;
124. ragina Komisiją nuosekliau derinti savo vidaus ir išorės politiką išteklių, biologinės įvairovės ir vandenynų valdymo bei apsaugos srityje;
125. pabrėžia, kad atsinaujinančiųjų jūros išteklių energijos plėtojimas salų teritorijose yra ne tik iš tikrųjų puikus būdas užtikrinti tvarią šių teritorijų plėtrą, bet ir didelis ES ir kitų pasaulio šalių potencialo šaltinis; ragina Komisiją inicijuoti salų teritorijoms skirtą

pasaulinę strategiją siekiant sukurti naują ekonominį modelį, kuris atitiktų jų ypatumus ir būtų grindžiamas jų energetiniu savarankiškumu bei atsinaujinančiųjų jūros išteklių energijos naudojimo plėtra;

126. ragina valstybes nares ir Komisiją įvairių ES fondų lėšomis paremti reikalingas investicijas į salų bei atokiausius regionus, siekiant išvystyti atsinaujinančiųjų jūros išteklių energijos naudojimą ir taip prisidėti prie šių teritorijų energetinio savarankiškumo;
127. ragina Komisiją remti ir skatinti su darnia mėlynąja ekonomika susijusių naujų profesijų mokymą ir įgūdžių įgijimą, ypač regionuose, turinčiuose didelį šios srities potencialą, kaip antai jūrų, salų ir atokiausiuose regionuose;
128. ragina kurti bendrą integruotą ES vandenynų politiką, sudarytą iš vidinio ir išorinio skyrių, kuri aprėptų visas su vandenynais susijusias politikos sritis (mokslinius tyrimus, energetiką, transportą, žuvininkystę, sanglaudos politiką, kaimynystės politiką, tarptautinę prekybą ir t. t.) ir būtų grindžiama pamatiniais tikslais išsaugoti jūrų aplinką ir užtikrinti tvarų vystymąsi;

Jūrų transporto išmetamo teršalų kiekio didėjimo problemos sprendimas

129. pažymi, kad jau 2014 m. 3-iajame Tarptautinės jūrų organizacijos (IMO) šiltnamio efektą sukeliančių dujų tyrime teigiama, jog, priklausomai nuo būsimos ekonomikos ir energetikos raidos, numatoma, kad laikotarpiu iki 2050 m. jūrų transporto išmetamo CO₂ kiekis padidės nuo 50 iki 250 proc., o 2015 m. Parlamento tyrime „Išmetamųjų teršalų kiekio mažinimo tikslai tarptautinės aviacijos ir laivybos sektoriams“ teigiama, kad tuo atveju, jei IMO kovos su klimato kaita veiksmų planas bus ir toliau atidėliojamas, jūrų transporto sektoriaus išmetamo CO₂ kiekio dalis bendrame ŠESD kiekyje iki 2050 m. galėtų labai išaugti (iki 17 proc.); todėl pabrėžia, kad vien dėl laivybos sektoriaus būtų prarasta didelė dalis šiltnamio efektą sukeliančių dujų biudžeto lėšų, skirtų užtikrinti, kad temperatūra pakiltų žymiai mažiau nei 2 Celsijaus laipsniais;
130. pabrėžia, kad pasauliniu mastu reikia skubiai imtis veiksmų siekiant sušvelninti neigiamus padarinius vandenynų ekosistemoms ir sveikatai, kylančius dėl atmosferoje didėjančio anglies dioksido lygio, ypač atsižvelgiant į Paryžiaus susitarimą, priimtą pagal JT bendrąją klimato kaitos konvenciją; nurodo, kad be kitų neigiamų padarinių didėja vandenynų temperatūra, rūgštėja pakrantės ir vandenynai, kyla jūros lygis, keičiasi vandenynų cirkuliacija ir vyksta pakrančių erozija, taip pat dažnėja ekstremalūs oro reiškiniai, poliarinis ledas užima vis mažesnę teritoriją, kinta vandens druskingumas, mažėja maistinių medžiagų ir deguonies, be to, šie padariniai gali būti sudėtinio pobūdžio; pabrėžia, kad siekiant padidinti vandenynų atsparumą, svarbu, kad gerai veiktų ekosistemos; pakartoja, kad reikia skubiai kovoti su padariniais, dėl kurių sutrinka labai svarbus vandenynų, kaip klimato reguliatorių, anglies dioksido absorbatorių, biologinės įvairovės šaltinių ir pagrindinių maisto medžiagų, pragyvenimo, energijos ir ekosistemos paslaugų teikėjų, vaidmuo;
131. primena, kad, remiantis Paryžiaus susitarimu, visi ekonomikos sektoriai turi prisidėti prie išmetamo CO₂ kiekio mažinimo; primygtinai ragina IMO iki 2018 m. patvirtinti aiškų išmetamųjų teršalų kiekio tikslą ir artimiausiu laikotarpiu neatidėliotinas išmetamųjų teršalų kiekio mažinimo priemones, kad tarptautinio jūrų transporto

išmetamas CO₂ kiekis būtų sumažintas pasaulio mastu, atsižvelgiant į Paryžiaus susitarime nustatytus tikslus; be to, pažymi, kad nesant palyginamos IMO struktūroje veikiančios sistemos, Sąjungos uostuose ir reisų į Sąjungos uostus, į kuriuos įplaukiama laivo kelionės metu, ir iš jų metu išmetamas CO₂ kiekis apskaitomas taikant ES apyvartinių taršos leidimų prekybos sistemą arba panašų patikimą kainų nustatymo mechanizmą, kuris turėtų pradėti veikti kaip įmanoma greičiau, bet ne vėliau kaip 2023 m.;

132. primena, kad reikėtų skatinti naudoti biologines suskystintas gamtines dujas (SGD) kaip priemonę, kuri padėtų mažinti laivininkystės sektoriaus priklausomybę nuo iškastinio kuro, ir kad laivininkystės sektorius transportui labiausiai turėtų naudoti biodujas, nes biologinės SGD yra pažangus iš atsinaujinančių išteklių pagamintas kuras; mano, kad Direktyvoje 2014/94/ES numatyta infrastruktūros plėtra turėtų būti pritaikyta prie biologinių SGD naudojimo jūrų sektoriuje, kuriame šiuo metu yra ribotos kitų atsinaujinančių išteklių galimybės;
133. pabrėžia, kad gamtinės dujos, o ypač suskystintos gamtinės dujos (SGD), gali atlikti svarbų vaidmenį pereinant prie transporto sektoriaus, visų pirma – laivininkystės sektoriaus, priklausomybės nuo iškastinio kuro mažinimo, nes naudojant šias dujas į atmosferą gali būti išmetami mažesni CO₂ ir oro teršalų kiekiai;
134. ragina Komisiją ir valstybes nares įvertinti ir skatinti greičio apribojimų laivams taikymą IMO lygmeniu, kad būtų mažinamas išmetamų teršalų kiekis, atsižvelgiant į energijos vartojimo efektyvumo dizaino rodiklį (angl. EEDI) ir Laivų energijos vartojimo efektyvumo valdymo planą bei į tai, kad sausumos kelių ir geležinkelių sektoriuose greičio apribojimai yra įprastas dalykas; pabrėžia, kad mažesnio laivų greičio vidaus ir išorės ekonominė nauda atsveria sąnaudas; pažymi, kad lėtą plaukimą santykinai lengva stebėti ir užtikrinti, o administracinė našta, kuri tektų suinteresuotosioms šalims nebūtų didelė;
135. pabrėžia, kad iš kranto tiekama elektra gali atlikti svarbiausią vaidmenį kuriant žalesnį laivininkystės sektorių, nes naudodami tokią elektrą laivai gali išjungti variklius ir prisijungti prie elektros tinklo, kuriame pagamintą elektrą uoste esantis arba prisišvartavęs laivas gali naudoti aptarnavimo, iškrovimo ir pakrovimo veiklai; ragina Komisiją ir valstybes nares dėti daugiau pastangų siekiant raginti visus į Europos uostus atvykstančius laivus naudoti iš kranto tiekiamą elektrą ir teikti paramą jos naudojimui, tokiu būdu stabdant teršalų iš laivų variklių išmetimą į uosto vandenį, sumažinant išmetamų teršalų ir šiltnamio efektą sukeliančių dujų kiekį, taip pat sumažinant triukšmą, vibraciją ir variklių nusidėvėjimą;
136. ragina sukurti visuotinį rinkos mechanizmą, pvz., kainų už išmetamus teršalus apskaičiavimo mechanizmą IMO sistemoje, kad būtų sprendžiama tarptautinio jūrų sektoriaus išmetamų teršalų problema, visų pirma atsižvelgiant į regionus, kurie visapusiškai priklauso nuo jūrų transporto, ir ypač į atokiausius ir salų regionus ir valstybes;
137. prašo, atsižvelgiant į tai, kad mokslo žinių apie jūrų transporto išmetamo CO₂ ir kitų teršalų poveikį pasaulio klimatui sparčiai daugėja, kad IPCC kartu su IMO atliktų jūrų transporto poveikio vertinimą, taikydama metodą, panašų į taikytąjį rengiant aviacijos sektoriui skirtą IPCC specialiąją ataskaitą „Aviation and the Global Atmosphere“ (liet.

„Aviacijos sektorius ir pasaulio atmosfera“);

138. ragina Komisiją ir valstybes nares aktyviai dirbti, kad būtų greitai pabaigtas jau kurį laiką rengiamas IMO darbo planas, skirtas juodosios anglies, kurią išmeta Arkyje plaukiojantys laivai, kiekiui mažinti, siekiant sulėtinti spartų temperatūros kilimą poliariniuose regionuose;
139. ragina Komisiją vėliausiai iki 2020 m. parengti pasiūlymą dėl iš kranto tiekiamos elektros naudojimo ES uostuose prisišvartavusiuose laivuose ir tokios elektros įrengimų, siekiant sumažinti uostų teritorijose išmetamų teršalų kiekį;
140. pabrėžia, kad svarbu peržiūrėti Uosto priėmimo įrenginių direktyvą, ir ragina valstybes nares ir Komisiją kartu su IMO, trečiosiomis valstybėmis ir sektoriaus atstovais patvirtinti jūrų sektoriaus priklausomybės nuo iškastinio kuro mažinimo strategiją, kuri būtų orientuota į Paryžiaus susitarimo tikslus, taip pat pabrėžia būtinybę sukurti tarptautinę sistemą išmetamam ŠESD kiekiui stebėti, apie jį informuoti ir jam tikrinti;
141. primygtinai ragina Komisiją propaguoti būtinas mokesines sąlygas siekiant skatinti, kad laivai ES uostuose naudotų iš kranto tiekiamą elektrą, o jūrininkystės sektoriuje, ypač trumpųjų nuotolių jūrų transporte, būtų naudojamos atsinaujinančių energijos išteklių technologijos, visų pirma – burės, akumuliatoriai ir kuro elementai;
142. ragina atsakingas institucijas visoje ES suvienodinti sieros oksidų ir azoto oksidų išmetimo sąlygas, atitinkamas ribines vertes prilyginant žemiausiems galiojantiems rodikliams;
143. ragina Komisiją nagrinėti ir pasiūlyti priemones, skirtas reikšmingai sumažinti esamo laivų parko išmetamą azoto oksidų kiekį, įskaitant galimai įvestinos azoto oksido rinkliavos ir lėšų sistemos, skirtos greitai ir veiksmingai pasiekti, kad reikšmingai sumažėtų išmetamų azoto oksidų kiekis, poveikio vertinimą;
144. ragina valstybes nares ir Komisiją pasiūlyti teises ir technines priemones, skirtas toliau mažinti išmetamų kietųjų dalelių ir juodosios anglies kiekius;
145. atkreipia ypatingą dėmesį į atokiausių regionų svarbą jūrų kontekste, visų pirma turint galvoje jų padėtį Atlanto ir Indijos vandenynuose: tai laboratorijos, kuriose tyrinėjamas klimato kaitos poveikis biologinei įvairovei ir jūrų ekosistemoms bei su juo kovojama, be to, jie užtikrina didžiulį atsinaujinančiųjų energijos išteklių ir mėlynųjų biotechnologijų vystymo potencialą; pabrėžia, kad būtina kurti inovatyvias programas ir skirti deramą finansavimą mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros centrums atokiausiuose regionuose steigti; šiuo tikslu ragina sukurti atokiausių regionų jūrų klasterį;

Tarptautinių vandenynų mokslinių tyrimų ir duomenų apie vandenynus rinkimo stiprinimas

146. pabrėžia naujoviškų viešiesiems ir privatiesiems subjektams skirtų paslaugų, tokių kaip žinių centrai ir tinklai, plėtojimo svarbą siekiant gauti tinkamų žinių apie jūrų vandens aplinkos būklę, siekiant išplėsti dalijimąsi moksliniais duomenimis, geriausia patirtimi ir praktine patirtimi ir visapusiškai įgyvendinti Žinių apie jūras 2020 m. plane

(SWD(2014)0149) numatytus veiksmus; atsižvelgdamas į tai, džiaugiasi, kad „Copernicus“ jūros aplinkos stebėsenos paslauga ir tarpvyriausybinių Žemės stebėjimo grupė (GEO) veikia visu pajėgumu; primygtinai ragina Komisiją sukurti programą „Copernicus“ pagrįstus pajėgumus išmetamam šiltnamio efektą sukeliančių dujų, įskaitant išmetamą CO₂, kiekiui stebėti, nes taip būtų sukuriama didelė pridėtinė vertė kovai su klimato kaita;

147. laukia Komisijos pasiūlymų, kaip koordinuoti ES mokslinių tyrimų ir stebėjimo veiklą su tarptautiniais partneriais ir išnagrinėti būdus gerinti mokslinių tyrimų kokybę, be kita ko, plečiant esamų ES mokslinių tyrimų ir stebėjimo priemonių ir veiklos mastą, įskaitant EDMonet, siekiant sukurti bendrą duomenų bazę, įgyvendinti Europos Žemės stebėjimo programą („Copernicus“), įdiegti Europos pasaulinę vandenynų stebėjimo sistemą („EuroGOOS“) ir įgyvendinti bendrą programavimo iniciatyvą „Sveikos ir produktyvios jūros bei vandenynai“ („JPI Oceans“) – visu tuo siekiama sukurti tarptautinį jūrų ir laivybos duomenų tinklą;
148. ragina, kad teisės aktuose Europos lygmeniu būtų visiškai autorizuoti ir į juos integruoti visi naujoviški ir įrodymais pagrįsti atrankiniai žvejybos metodai, kurių stebėseną turi būti vykdoma glaudžiai bendradarbiaujant su mokslo institucijomis ir be nacionalinio protekcionizmo;
149. ragina daugiau investuoti į mokslinius tyrimus, siekiant geriau suprasti mūsų vandenynus; pažymi, kad šiuo metu 95 proc. šios srities vis dar neištirta;
150. pabrėžia, kad reikia dalytis mokslinių tyrimų ir jūrų mokslo teikiamais duomenimis bei technologijomis su trečiųjų šalių mokslo bendruomenėmis; pabrėžia, kad siekiant vystyti tausesnę žvejybą, užtikrinti geresnį jūrų valdymą ir spręsti bendras su vandenynais susijusias problemas, itin svarbu skatinti papildomas investicijas į jūrų mokslą trečiosiose šalyse ir kurti tarptautinius tinklus, kuriais naudojantis būtų galima dalytis rezultatais ir informacija;
151. susirūpinęs pažymi, kad pakrančių erozija mažoms saloms kelia didelį pavojų, nes dėl klimato kaitos kylantis jūros lygis, vandens ciklo ir jūrų ekosistemos tendencijos gali smarkiai paveikti šių salų pakrančių aplinką; pabrėžia, kad esamuose dideliuose Europos duomenų rinkimo centruose nėra duomenų rinkinių apie nuosėdų masės balansą, reikalingų norint suprasti mažose salose vykstančius pakrančių pokyčius ir eroziją; todėl pabrėžia, kad reikia nedelsiant sukurti ir naudoti pažangiausias technologijas, skirtas rinkti, įvertinti ir stebėti mažų ES salų pakrančių erozijos, pakrančių ir jūros sąlygų ir aplinkos parametrus; prašo Komisijos ir valstybių narių teikti paramą tokiems projektams;
152. pabrėžia, kad svarbu leisti pažinti jūrų dugną, jūrų gyvūnų bei augalų rūšis ir buveines ir gauti vandenynų geologinių, batimetrinių, seisminių, vulkanologinių, cheminių, hidrologinių, atmosferinių ir meteorologinių duomenų, pirmiausia siekiant vystyti atsinaujinančiųjų jūros išteklių energetiką ir nustatyti saugomus jūrų rajonus; todėl ragina vykdyti vandenynų mokslinę stebėseną ir tyrimą, nekenkiant aplinkai ir jūrų ekosistemoms bei siekiant darnaus vystymosi tikslų;
153. pažymi, kad *nepaprastai* svarbu užtikrinti tikslių duomenų rinkimą žuvininkystės sektoriuje, – tai yra būtina išankstinė sąlyga norint pasiekti, kad vandenynai būtų

valdomi tinkamai; pabrėžia, kad norint užtikrinti šių tikslų įgyvendinimą, turi būti skiriami reikiami ir realūs finansiniai ištekliai; mano, kad būtina gerinti bendradarbiavimą ir koordinavimą su tarptautiniais partneriais, remiantis Europos jūrų stebėjimo ir duomenų tinklo (EMODnet) pavyzdžiu ir atsižvelgiant į Didžiojo septyneto Cukubos komunikatą;

154. ragina skirti daugiau išteklių žinioms apie jūrą ir suvokimui apie vandenynus gilinti, ypač jūrų moksliniams tyrimams, naujų duomenų rinkimui ir dalijimosi žiniomis ir duomenimis platformoms, taip pat skatinti kurti politiką ir priimti sprendimus remiantis geriausiais turimais moksliniais įrodymais; pakartoja, kad nesant tinkamų mokslinių įrodymų, svarbu laikytis atsargumo principu grindžiamo požiūrio;
155. ragina valstybes nares ir Komisiją skatinti mokslinį pažinimą, keitimąsi duomenimis ir technologijų perdavimą, siekiant padėti apsaugoti ir tausiai naudoti vandenynus; ragina aktyviau pasauliniu mastu įgyvendinti iniciatyvas, bendradarbiauti ir investuoti į jūrų mokslinius tyrimus ir inovacijas;
156. pabrėžia, kad vandenynų valdymas turėtų būti grindžiamas geriausiomis turimomis žiniomis, todėl ragina atlikti daugiau mokslinių tyrimų ir diegti daugiau inovacijų siekiant valdyti vandenynus ir jų išteklius užtikrinant, kad jūrų ekosistemos bus apsaugotos ir atkurtos, be kita ko tausiai naudojant vandenynų išteklius;
157. pabrėžia, kad reikia ir toliau vykdyti katastrofiniu mastu išsiliejusios naftos keliamos grėsmės ir dažnesnių išsiliejusios naftos atvejų sukeltų sudėtinių padarinių vandenynų aplinkai mokslinius tyrimus siekiant užtikrinti, kad sprendimai vykdyti žvalgybos ir gavybos jūroje veiklą būtų grindžiama tiksliais ir naujausiomis mokslinėmis žiniomis;
158. ragina Komisiją ir valstybes nares intensyvinti mokslinius tyrimus ir skatinti daugiadalykį požiūrį bei remti verslo ir viešojo sektorių partnerystę, siekiant plėsti mokslines žinias apie vandenynus;
159. pabrėžia, kad reikia skirti daugiau išteklių jūrų moksliniams tyrimams, tokiems kaip tarpdisciplininiai moksliniai tyrimai ir nuolatinis vandenynų ir pakrančių stebėjimas, taip pat duomenų ir žinių rinkimui ir sklaidai, įskaitant tradicinius būdus, siekiant pagilinti mūsų žinias apie vandenynus, geriau suprasti ryšius tarp klimato ir vandenynų produktyvumo ir sveikatos, stiprinti koordinuotą ankstyvojo perspėjimo dėl ekstremalių oro sąlygų ir reiškinių sistemų kūrimą, skatinti priimti sprendimus remiantis geriausiomis turimomis mokslo žiniomis, skatinti mokslo ir technologijų inovacijas ir padidinti jūrų biologinės įvairovės indėlį į besivystančių šalių, ypač – besivystančių mažų salų valstybių ir mažiausiai išsivysčiusių šalių, vystymąsi;
160. ragina Komisiją ES mastu diegti ir tarptautiniu mastu skatinti mokslinius tyrimus, stebėjimą, duomenų rinkimą ir mainus, susijusius su vulkaninių salų ir povandeninių ugnikalnių aktyvumu bei jų sąsajomis su vandenynais; pabrėžia, kad atokiausieji regionai gali tapti šios srities lyderiais;
161. nurodo, kad iš jūrų ir vandenynų išgauta atsinaujinančiąja energija galima reikšmingai prisidėti siekiant įgyvendinti klimato ir energetikos srities tikslus ir įvairinti energijos šaltinius; pabrėžia, kad reikia toliau vykdyti bangų, srovių ir vandens druskingumo mokslinius tyrimus, taip pat sukurti tinkamus aplinkos tvarumo kriterijus;

162. primena, kad vienas iš „mėlynojo augimo“ strategijos tikslų – gerinti okeanografinės žinias; ragina Komisiją ir valstybes nares siūlyti užmegzti partnerystes jūrų mokslinių tyrimų ir mokslo srityse su kitais tarptautiniais subjektais ir stiprinti jau esamas partnerystes, kaip antai BLUMED;
163. palankiai vertina ES paramą jūrų ir jūrininkystės mokslinių tyrimų programoms ir inovacijoms, finansuojamoms pagal bendrąją programą; prašo Komisijos ir toliau teikti tokią paramą;
164. ragina skirti pakankamai lėšų siekiant teikti paramą jūrų ir jūrininkystės moksliniams tyrimams ir inovacijų veiksmams, ypač vykdomiems tarp sektorių įgyvendinant konkrečias vandenynų mokslinių tyrimų ir inovacijų programas;
165. palankiai vertina tai, kad toliau laikomasi 2013 m. Golvėjaus pareiškimo nuostatų, ir ragina sukurti panašias bendradarbiavimo formas su trečiosiomis šalimis;
166. pabrėžia, kad tolimesnis investicijų į jūrų mokslą kartu su trečiosiomis šalimis, kaip nurodoma 2013 m. Golvėjaus pareiškimė, taip pat investicijų į bendruosius mokslinių tyrimų projektus besivystančiose šalyse ir tarptautinių tinklų, kuriais naudojantis galima dalytis rezultatais ir informacija, kūrimą skatinimas yra itin svarbus kuriant geresnę ir tausesnę žvejybą ir jūrų ekosistemos valdymą, taip pat kovojant su bendrais iššūkiais, susijusiais su vandenynais;
167. primena, kad svarbu dirbti kartu su tarptautiniais partneriais siekiant sustiprinti kartografavimą, stebėjimą ir mokslinius tyrimus Viduržemio jūroje, Juodojoje jūroje ir Atlanto vandenyne, laikantis BLUEMED iniciatyvos ir Belemo ir Golvėjaus pareiškimų, taip pat su pasauliniais ar regioniniais aljansais, pvz., Belmonto forumu;
168. palankiai vertina tai, kad Komisija įsipareigojo iki 2018 m. pasiūlyti Europos jūrų stebėjimo ir duomenų tinklą (EMODnet) priderinti prie kitos tarptautinės jūros duomenų rinkimo veiklos; primena, kad šiomis aplinkybėmis svarbus Sąjungos įsipareigojimas įgyvendinti JT darnaus vystymosi tikslus, o ypač – 14.A ir 14.A.1 DVT, taip pat G 7 mokslo ir technologijų ministrų Cukubos komunikatą; primygtinai ragina Komisiją ir valstybes nares priminti tarptautiniams partneriams apie jų įsipareigojimus skatinti prieinamą, sąveikų ir atvirą mokslą; ragina Komisiją reguliariai teikti Parlamentui ataskaitas apie pažangą kuriant iš tiesų pasaulinio masto vandenynų stebėjimo platformas;
169. atsižvelgdamas į JT dokumente „Mūsų vandenynas, mūsų ateitis“ išsakytą raginimą imtis veiksmų, ragina nuodugniai įvertinti vandenynų padėtį remiantis mokslinėmis ir tradicinėmis žinių sistemomis;
170. pabrėžia, kad, vadovaujantis Cukubos komunikatu, reikia daryti pažangą kuriant paskirtį atitinkančias vandenynų stebėjimo sistemas, užtikrinant prieigą prie jūrų srities duomenų ir tvarkant didelius duomenų kiekius (įskaitant mėlynąją debesiją);
171. ragina skirti daugiau išteklių žinioms apie jūrą ir suvokimui apie vandenynus gilinti, ypač jūrų moksliniams tyrimams, naujų duomenų rinkimui ir dalijimosi žiniomis ir duomenimis platformoms, taip pat skatinti kurti politiką ir priimti sprendimus remiantis geriausiais turimais moksliniais įrodymais; pakartoja, kad nesant tinkamų mokslinių

įrodymų, svarbu laikytis atsargumo principu grindžiamo požiūrio;

172. ragina valstybes nares, taip pat regionų ir vietos valdžios institucijas bei privačias įstaigas dėmesį pirmiausia skirti inovacijų projektams, mėlynosioms biotechnologijoms ir švarios energijos naudojimui, siekiant skatinti ir geriau suderinti ekologišką infrastruktūrą ir jūrų transportą bei apsaugoti vandenynų ekosistemą ir biologinę įvairovę naudojantis Europos strateginių investicijų fondu (ESIF), programa „Horizontas 2020“ ir Europos infrastruktūros tinklų priemone (EITP); be to, ragina valstybes nares skirti dėmesio alternatyviajam ir netradiciniam laivų kurui, pvz., SGD, ir SGD mėlynųjų koridorių, jungiančių salas, projektui, kad tokios infrastruktūros, kaip SGD terminalai, būtų skatinamos ir taikomos kaip tarpinės technologijos, naudojantis pirmiau minėtu turimu finansavimu; ragina Komisiją plėtoti vandenynų partnerystes su pagrindinėmis vandenynų klausimais suinteresuotomis šalimis – tai būtų priemonė, kuria būtų skatinamas bendradarbiavimas, nuosekli politika ir koordinavimas bendros svarbos klausimais vandenynų valdymo požiūriu svarbiausiose – pvz., mėlynojo augimo ir geriausios praktikos mainų – srityse;
173. pažymi, kad jūrų sektoriaus automatizavimas ir skaitmeninimas reiškia geresnius skaitmeninius įgūdžius ir kvalifikacijas, ir pabrėžia, kad tai suteikia galimybę pritraukti jaunimo; ragina Komisiją siūlyti iniciatyvas šioje srityje: parengti bendras kvalifikacijų pripažinimo iniciatyvas ir populiarinti įvairių su jūra ir jūrininkyste susijusių veiklą;
174. apgailestauja, kad bendrame komunikate dėl tarptautinio vandenynų valdymo nekalbama apie pakrančių ir jūrų turizmą, turint galvoje jo poveikį pakrančių, salų ir atokiausiems regionams bei vietos turizmui, su kuriuo daugiausia susijusios MVI; ragina įgyvendinti Europos turizmo strategiją Tarptautinio vandenynų forumo veiklos pagrindu, regionus ir pakrančių zonų vietos valdžios institucijas įtraukiant į Europos masto dialogą, siekiant keistis geriausia praktika pažangaus pakrančių ir jūrų turizmo valdymo srityje; primygtinai ragina užtikrinti, kad Komisijos strategijoje plastiko ir kitų į jūrą išmetamų šiukšlių klausimu nebūtų pamirštos pakrančių zonos, kadangi kenkimas jūrų aplinkai nepaprastai neigiamai veikia vietos patrauklumą turistams, be to, ekonominį ir su klimatu susijusį poveikį neišvengiamai patiria visa atokiausiuose regionuose vykdoma veikla;
175. ragina labiau stengtis stiprinti mokslinius tyrimus ir inovacijas, kad būtų galima gerinti vandenynų valdymą užtikrinant jūrų ekosistemų išsaugojimą ir atkūrimą, įskaitant šių išteklių tvarumą, taip pat supratimą apie vandenynų padėtį tiek Europoje, tiek visame pasaulyje užtikrinant glaudesnę mokslininkų, suinteresuotųjų šalių, sprendimų priėmėjų ir visuomenės bendradarbiavimą ir keitimąsi informacija, siekiant gerinti švietimą vandenynų srityje ir karjeros mėlynosios ekonomikos sektoriuje galimybes; ragina nuodugniai įvertinti vandenynų padėtį remiantis mokslinėmis ir tradicinėmis žinių sistemomis, kaip nustatyta JT dokumente „Mūsų vandenynas, mūsų ateitis. Raginimas imtis veiksmų“;
176. pabrėžia, kad į tarptautinio vandenynų valdymo priartinimo prie ES piliečių procesą svarbu įtraukti pakrančių ir atokiausių regionų vietos valdžios institucijas;

o

o o

177. paveda Pirmininkui perduoti šią rezoliuciją Tarybai ir Komisijai.

AIŠKINAMOJI DALIS

Vandenynai ir jūros sudaro 70 proc. Žemės paviršiaus, o jūrų vanduo – 97 proc. jos vandenų. Jūros duoda mums maisto, energijos, suteikia galimybių keliauti, vaistų ir pramogų, tačiau jos taip pat reguliuoja mūsų klimatą, aprūpina puše mūsų turimo deguonies ir absorbuoja didelę mūsų išmetamo anglies dioksido dalį. Vandenynai iš tikrųjų yra stipriausi mūsų sąjungininkai kovojant su klimato kaita, į juos buvo atkreiptas dėmesys į Paryžiaus susitarimą įtraukus specialiąją IPCC ataskaitą, skirtą vandenynams.

Vandenynai drauge su pakrančių ir jūrų ištekliais yra itin svarbūs žmogaus gerovei ir socialinei bei ekonominei raidai pasaulyje. Jie ypač svarbūs pakrančių bendruomenėse gyvenantiems žmonėms, jie užtikrina jų pragyvenimą ir duoda su turizmu susijusios naudos, taip pat ir pajamų. Iš tikrųjų, skaičiuojama, kad pakrančių ir jūrų išteklių indėlis į pasaulio ekonomiką per ekosistemines paslaugas kiekvienais metais sudaro 28 trln. JAV dolerių. Tačiau šiuos išteklius gali labai pažeisti aplinkos būklės blogėjimas, peržvejojimas, klimato kaita ir tarša.

JT darnaus vystymosi darbotvarkėje iki 2030 m. vandenynų išsaugojimas ir tausūs naudojimas apibrėžtas kaip vienas iš 17 darnaus vystymosi tikslų (14 DVT), šis sprendimas rodo, kad tarptautiniuose forumuose buvo pripažinta, jog jūrų bei pakrančių ekosistemų ir jų biologinės įvairovės tausūs naudojimas ir apsauga atlieka lemiamą vaidmenį norint pasiekti Darbotvarkės iki 2030 m. tikslus, kad būtų galima sukurti naują visuotinę vystymosi programą.

DVT yra glaudžiai tarpusavyje susiję, vandenynai teikia ne tik ekonominių, bet ir vis opesnės aprūpinimo maistu saugumo problemos sprendimo galimybių. Kadangi numatoma, kad pasaulio gyventojų skaičius iki 2050 m. pasieks 9 mlrd., maisto poreikis galėtų padidėti 60 proc. Socialinis ir ekonominis vandenynų potencialas bus išlaikytas tik tuo atveju, jei bus išsaugotos jūrų ekosistemos, t. y. bus apsaugotos buveinės ir sušvelninti klimato kaitos padariniai, visų pirma kalbant apie vandens rūgštėjimą ir jo temperatūros kilimą.

Kalbant apie vandens rūgštėjimą, paviršinių vandenų pH buvo santykinai stabilus daug milijonų metų. Spartus CO₂ koncentracijos didėjimas atmosferoje dėl vykdančios žmogaus veiklą išmetamų teršalų dabar kelia grėsmę jo stabilumui, nes paskui CO₂ iš dalies absorbuoja vandenynai. CO₂ absorbavimas jūroje nulemia vandenynų rūgštėjimą, nes jūros vandens pH mažėja, net jei vandenynų paviršiniai vandenys išlieka šarminiai. Dėl vandenynų rūgštėjimo mažėja karbonato, kuris yra itin svarbus kalkėjantiems jūrų organizmams, tokiems kaip rifus sudarantys koralai, midijos ir planktonas, ir taip pat veikiamos biologinės molekulės ir procesai, taip kenkiant ištisoms jūrų ekosistemoms.

Pasaulio vandenynų atšilimas sudaro apie 93 proc. viso Žemės atšilimo per pastaruosius šešis dešimtmečius ir visose turimose vandenynų temperatūros prognozėse numatoma, kad pasaulio vandenynų temperatūra toliau kils. Vandenynai absorbuoja 25 proc. mūsų išmetamo anglies dioksido kiekio ir perskirsto šilumą planetoje.

Laivybos sektoriaus išmetami teršalai yra kita problema, kurią reikia spręsti pasauliniu mastu, kad būtų galima kovoti su prognozuojamu dideliu jūrų transporto sektoriaus išmetamų teršalų kiekio padidėjimu. Siekiant veikti efektyviai, reikia geriau suprasti jūrų transporto poveikį klimato kaitai.

Į jūrą išmestos šiukšlės yra kita didelė grėsmė vandenynams. Į jūrą išmestos šiukšlės yra pasaulinė problema, veikianti visus pasaulio vandenynus. Kiekvienais metais daugybė milijonų tonų šiukšlių patenka į pasaulio vandenynus ir kelia aplinkos, ekonominių, sveikatos ir estetinių problemų. Į jūrą išmestos šiukšlės gali padaryti didelę ekonominę žalą: atnešti nuostolių pakrančių bendruomenėms, turizmui, laivybai ir žvejybai. Skaičiuojama, kad ES pakrantės ir paplūdimių valymo išlaidos gali sudaryti maždaug 630 mln. EUR per metus, o žvejybos pramonės išlaidos galėtų sudaryti maždaug 60 mln. EUR, kurie sudarytų maždaug 1 proc. visų ES žvejybos laivyno pajamų (2010 m.).

Turint mintyje į jūrą išmestų šiukšlių sankaupas ir sklaidą, šios šiukšlės gali būti viena iš sparčiausiai didėjančių grėsmių pasaulio vandenynų būklei. Atsižvelgiant į tai, mums reikia plataus užmojo žiedinės ekonomikos dokumentų rinkinio, kuris apimtų ES tikslus sumažinti į jūrą išmestų šiukšlių kiekį 2025 m. ir 2030 m. atitinkamai 30 ir 50 proc. ir didesnius plastiko pakuočių perdirbimo tikslinius rodiklius.

Norint išspręsti šią problemą, reikia geresnio tarptautinio valdymo, kad būtų galima sustiprinti regionines ir pasaulines pastangas. Vandenynų valdymo partnerystės su pagrindinėmis vandenynų klausimais suinteresuotomis šalimis, kaip geresnio tarptautinio vandenynų valdymo užtikrinimo priemonė, turėtų būti plėtojamos laikantis tarptautinės koncepcijos.

Ragina Komisiją plėtoti vandenynų valdymo partnerystes su pagrindinėmis vandenynų klausimais suinteresuotomis šalimis – tai būtų būdas užtikrinti geresnį tarptautinį vandenynų valdymą. Jeigu bus nustatyta aiški vandenynų valdymo sistema, bus galima dalytis duomenimis ir vykdyti koordinuojamus veiksmus. Šiuo atžvilgiu UNCLOS atlieka esminį vaidmenį ir su UNCLOS susijusios tarptautinės teisiškai privalomos priemonės dėl jūrų biologinės įvairovės išsaugojimo ir tausaus jos naudojimo nacionalinei jurisdikcijai nepriklausančiuose rajonuose rengimas turi būti visapusiškai remiamas.

26.9.2017

TRANSPORTO IR TURIZMO KOMITETO NUOMONĖ

pateikta Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komitetui

Tarptautinis vandenynų valdymas. Mūsų vandenynų ateities darbotvarkė atsižvelgiant į darnaus vystymosi tikslus iki 2030 m.
(2017/2055(INI))

Nuomonės referentė (*): Cláudia Monteiro de Aguiar

(*) Darbo su susijusiais komitetais procedūra. Darbo tvarkos taisyklių 54 straipsnis

PASIŪLYMAI

Transporto ir turizmo komitetas ragina atsakingą Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komitetą į savo pasiūlymą dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

- atsižvelgdamas į Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 191 straipsnį,
- atsižvelgdamas į bendrą komunikatą Europos Parlamentui, Tarybai, Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komitetui ir Regionų komitetui „Tarptautinis vandenų valdymas. Mūsų vandenynų valdymo darbotvarkė“ (JOIN(2016) 0049),
- atsižvelgdamas į 2007 m. integruotą jūrų politiką Europos Sąjungai (COM(2007) 0575) ir jos 2012 m. pažangos ataskaitą (COM(2012) 0491),
- atsižvelgdamas į 2011 m. lapkričio 30 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) Nr. 1255/2011, kuriuo sukuriama integruotos jūrų politikos tolesnio vystymo paramos programa¹,
- atsižvelgdamas į 2009 m. spalio 15 d. Komisijos komunikatą „Europos Sąjungos integruotos jūrų politikos tarptautinio lygmens plėtojimas“ (COM(2009) 0536),
- atsižvelgdamas į savo 2010 m. spalio 21 d. rezoliuciją „Integruota jūrų politika (IJP). Padarytos pažangos vertinimas ir nauji uždaviniai“²,
- atsižvelgdamas į 2014 m. rugsėjo 14 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (ES) 2016/1625, kuriuo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 1406/2002, įsteigiantis

---

¹ OL L 321, 2011 12 5, p. 1.

² OL C 70E, 2012 3 8, p. 70.

Europos jūrų saugumo agentūrą¹,

- atsižvelgdamas į 2014 m. liepos 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2014/89/ES, kuria nustatoma jūrinių teritorijų planavimo sistema²,
- atsižvelgdamas į 2012 m. lapkričio 21 d. Direktyvą 2012/33/ES, kuria dėl sieros kiekio jūriniame kure iš dalies keičiama Tarybos direktyva 1999/32/EB, ir į šiuo metu atliekamą sieros teršalų išmetimo kontrolės rajonų išplėtimo Europos vandenyse poveikio vertinimą,
- atsižvelgdamas į Direktyvą 2000/59/EB dėl uosto priėmimo įrenginių, skirtų laivuose susidarančioms atliekoms ir krovinių likučiams,
- atsižvelgdamas į 2015 m. Paryžiaus susitarimą, priimtą pagal Jungtinių Tautų bendrąją klimato kaitos konvenciją (UNFCCC), kuris įsigaliojo 2016 m. lapkričio 4 d., ir į pagal jį numatytus nacionaliniu lygmeniu nustatytus įpareigojančius veiksmus (INDC), kuriais siekiama mažinti išmetamą šiltnamio efektą sukeliančių dujų (ŠESD) kiekį,
- atsižvelgdamas į 2014 m. vasario 20 d. Komisijos komunikatą „ES ekonomikos augimo ir darbo vietų kūrimo plėtojant pakrančių ir jūrų turizmą strategija“ (COM(2014) 0086),
- atsižvelgdamas į savo 2015 m. spalio 29 d. rezoliuciją dėl naujų turizmo skatinimo Europoje iššūkių ir koncepcijų³,
- atsižvelgdamas į savo 2013 m. liepos 2 d. rezoliuciją „Mėlynasis augimas. Tvaraus augimo ES jūrų, jūrų transporto ir turizmo sektoriuose skatinimas“⁴,
- atsižvelgdamas į Europos Vadovų Tarybos 2014 m. birželio 24 d. priimtą Europos Sąjungos jūrų saugumo strategiją,
- atsižvelgdamas į Tarybos išvadas „ES jūrų transporto politikos iki 2020 m. prioritetai: konkurencingumas, priklausomybės nuo iškastinio kuro mažinimas, skaitmeninimas siekiant užtikrinti pasaulines jungtis, veiksmingą vidaus rinką ir pasaulinio lygio jūrų ūkio klasterį“ (9976/17),
- atsižvelgdamas į 2015 m. gruodžio 2 d. Komisijos komunikatą „Uždaro ciklo kūrimas. ES žiedinės ekonomikos veiksmų planas“ (COM(2015) 0614),
- atsižvelgdamas į savo 2017 m. kovo 14 d. priimtą derybinę poziciją dėl atliekų dokumentų rinkinio,
- atsižvelgdamas į Baltijos jūros ir Šiaurės jūros šalių pasiūlymą Tarptautinei jūrų organizacijai (IMO) nustatyti specialius azoto teršalų išmetimo kontrolės rajonus,
- atsižvelgdamas į 2017 m. birželio 5–9 d. Niujorke vykusią JT konferenciją vandenynų

---

¹ OL L 251, 2016 9 16, p. 77.

² OL L 257, 2014 8 28, p. 135.

³ Priimti tekstai, P8_TA(2015)0391.

⁴ OL C 75, 2016 2 26, p. 24.

klausimais,

- atsižvelgdamas į 2017 m. birželio 5 d. JT raginimą imtis veiksmų dėl vandenynų,
  - atsižvelgdamas į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę dėl bendro komunikato Europos Parlamentui ir Tarybai „Tarptautinis vandenynų valdymas. Mūsų vandenynų valdymo darbotvarkė“,
1. teigiamai vertina bendrą komunikatą „Tarptautinis vandenynų valdymas. Mūsų vandenynų valdymo darbotvarkė“ ir jame išdėstytus veiksmus; dar kartą patvirtina tarptautinio vandenynų valdymo ir jo ekonominio, aplinkosauginio bei socialinio komponentų svarbą: jie turėtų būti grindžiami tarpsektoriniu požiūriu, ypatingą dėmesį skiriant integruotai jūrų politikai ir jos apimamai kompleksinei politikai, visų pirma mėlynajam augimui, taip pat geriausioms priemonoms esamoms ir naujoms žinioms bei moksliniams duomenims, jūrinių teritorijų planavimui, integruotam jūrų stebėjimui ir jūrų baseinų strategijoms; pabrėžia, kad būtinas politikos nuoseklumas, taip pat didesnis visų susijusių subjektų, pvz., vyriausybių, regioninių ir tarptautinių organizacijų bei institucijų, mokslo bendruomenės, privačiojo sektoriaus ir pilietinės visuomenės, bendradarbiavimas ir tarpusavio koordinavimas;
  2. visapusiškai pritaria 2016 m. bendrame komunikate dėl tarptautinio vandenynų valdymo išdėstytam Komisijos veiksmų planui; atkreipia dėmesį į tai, kad Komisija ir valstybės narės turi nedelsdamos įgyvendinti šiuos veiksmus, o ES įsipareigojimus, susijusius su darniu vandenynų vystymusi, paversti konkrečia ES ir tarptautinio lygmens politika;
  3. pakartoja, kad darnaus vystymosi tikslai apima svarų jūrinį aspektą, ypač kai tai susiję su 14 tikslu (bet ne tik su juo), t. y. išsaugoti ir tausiai naudoti vandenynus, jūras ir jūrų išteklius;
  4. pabrėžia, kad skaidrumo, galimybių visuomenei gauti informacijos, suinteresuotųjų šalių dalyvavimo ir JT organizacijų teisėtumo, įskaitant valstybių atstovų tokiuose tarptautiniuose organuose, kaip IMO ir Tarptautinė jūros dugno institucija (ISA), viešą atskaitomybę, gerinimas yra prioritetas sprendžiant dabartinių valdymo sistemos trūkumų klausimus;
  5. be to, pažymi, kad, tarptautinės teisės oro taršos srityje požiūriu, pagal Jungtinių Tautų jūrų teisės konvenciją (UNCLOS) valstybėms narėms neleidžiama įlaipinti į laivus ir jų tikrinti atviroje jūroje arba taikaus plaukimo metu net kai turima patikimų pažeidimo įrodymų; todėl ragina JT šalis stiprinti UNCLOS teisinę sistemą, siekiant užpildyti visas esamas valdymo spragas ir parengti tvirtus mechanizmus, kad būtų užtikrintas tarptautinės teisės aplinkos apsaugos srityje laikymasis;
  6. atkreipia ypatingą dėmesį į atokiausių regionų svarbą jūrų kontekste, visų pirma turint galvoje jų padėtį Atlanto ir Indijos vandenynuose: tai laboratorijos, kuriose tyrinėjamas klimato kaitos poveikis biologinei įvairovei ir jūrų ekosistemoms bei su juo kovojama, be to, jie užtikrina didžiulį atsinaujinančiųjų energijos išteklių ir mėlynųjų biotechnologijų vystymo potencialą; pabrėžia, kad būtina kurti inovatyvias programas ir skirti deramą finansavimą mokslinių tyrimų ir technologinės plėtros centrams atokiausiuose regionuose steigti; šiuo tikslu ragina sukurti atokiausių regionų jūrų klasterį;

7. palankiai vertina pažangą, kurią valstybės narės yra padariusios jūrinių teritorijų planavimo rengimo srityje; pakartoja, jog būtina toliau stengtis nuosekliai įgyvendinti Direktyvą 2014/89/ES, kad būtų parodytas visuotinio jūrinių teritorijų planavimo taikymo pavyzdys; todėl ragina valstybes nares vėliausiai iki 2021 m. kovo 31 d. parengti savo jūrinių teritorijų planus; atkreipia ypatingą dėmesį į tarptautinį ir tarpvalstybinį aspektą ir ragina Komisiją pradėti pasiūlymų dėl tarptautinių gairių rengimo darbą atsižvelgiant į sausumos ir jūros sąveikos svarbą bei susijusius procesus, pvz., į integruotą pakrančių valdymą, bei vadovauti jūrinių teritorijų planavimo forumui, kuris apimtų susijusias suinteresuotąsias šalis ir trečiąsias valstybes, viešinti informaciją apie jį visame pasaulyje ir užtikrinti geriausią praktiką, siekiant skatinti tarptautinį bendradarbiavimą, gerinti vandenynų valdymą, išsaugojimą ir naudojimąsi jais, taip pat didinti skaidrumą bei stiprinti švietimą ir mokymą;
8. atkreipia dėmesį į Europos Sąjungos jūrų saugumo strategijos (ESJSS) svarbą ir ragina Komisiją įtraukti jūrų saugumą į išorės politiką, atsižvelgiant į tai, kad didelė dalis prekybos vyksta prekes gabenant jūra ir kad virš 70 proc. išorės sienų yra jūrų sienos, taigi būtina užtikrinti per Sąjungos uostus vykstančių keleivių saugumą;
9. pabrėžia, kad svarbu toliau skatinti Europos jūrų saugumo agentūros (EMSA), agentūros FRONTEX ir Europos žuvininkystės kontrolės agentūros (EZKA) bendradarbiavimą, kiekvienai iš šių agentūrų vykdant savo įgaliojimus, siekiant remti valstybių narių nacionalines valdžios institucijas, kurioms pavesta atlikti pakrančių apsaugos funkcijas, taip pat kad svarbu skatinti jūrų ir laivybos saugumą, kovoti su tarpvalstybinio nusikalstamumu ir saugoti aplinką užkertant kelią jūroje esančių dujų ir naftos įrenginių sukeliama taršai bei ją mažinant; laikosi nuomonės, jog, esant galimybių, minėtosioms agentūroms turėtų būti skiriamas didesnis ES finansavimas, kad jos galėtų vykdyti šias naujas užduotis; pabrėžia, kad svarbu toliau vystyti skaitmeninius sprendimus, pvz., palengvinti laivybos sektoriaus veiklą taikant supaprastintas formalumų tvarkymo procedūras, ir daugiau investuoti į bendrą Europos masto dalijimosi duomenimis infrastruktūrą, kuri būtų patogi visoms valstybių narių institucijoms, atliekančioms pakrančių apsaugos funkcijas, bei į pažangias jūrų technologijas, pvz., į EMSA integruotas jūrines paslaugas, siekiant gerinti jūrinės veiklos priežiūros ir stebėjimo veiklą, taip pat į kitas programas, pvz., į bendrą keitimosi informacija aplinką (BKIA) jūrų stebėjimui vykdyti;
10. ragina valstybes nares, taip pat regionų ir vietos valdžios institucijas bei privačias įstaigas dėmesį pirmiausia skirti inovacijų projektams, mėlynosioms biotechnologijoms ir švarios energijos naudojimui, siekiant skatinti ir taikyti ekologiškesnę infrastruktūrą ir jūrų transportą bei apsaugoti vandenynų ekosistemą ir biologinę įvairovę naudojantis Europos strateginių investicijų fondu (ESIF), programa „Horizontas 2020“ ir Europos infrastruktūros tinklų priemone (EITP); be to, ragina valstybes nares skirti dėmesio alternatyviajam ir netradiciniam laivų kurui, pvz., suskystintoms gamtinėms dujoms (SGD), ir SGD mėlynųjų koridorių, jungiančių salas, projektui, kad tokios infrastruktūros, kaip SGD terminalai, būtų skatinamos ir taikomos kaip tarpinės infrastruktūros, naudojantis pirmiau minėtu turimu finansavimu; ragina Komisiją plėtoti vandenynų partnerystes su svarbiausiais subjektais vandenynų srityje – tai būtų priemonė, kuria būtų skatinamas bendradarbiavimas, nuosekli politika ir koordinavimas bendros svarbos klausimais vandenynų valdymo požiūriu svarbiausiose – pvz., mėlynojo augimo ir geriausios praktikos mainų – srityse;

11. pabrėžia, kad svarbu peržiūrėti Uosto priėmimo įrenginių direktyvą, ir ragina valstybes nares ir Komisiją kartu su IMO, trečiosiomis valstybėmis ir sektoriaus atstovais patvirtinti jūrų sektoriaus priklausomybės nuo iškastinio kuro mažinimo strategiją, kuri būtų orientuota į Paryžiaus susitarimo tikslus, taip pat pabrėžia būtinybę sukurti tarptautinę sistemą išmetamam ŠESD kiekiui stebėti, apie jį informuoti ir jam tikrinti;
12. pabrėžia, kad dėl išmetamo CO₂ ir kitų išmetamų, pvz., išmetamos sieros (šią problemą apima Direktyva (ES) Nr. 2016/802) ir azoto oksidų (pastarieji daro ypač didelį poveikį uostamiesčiams ir pakrančių zonoms) jūrų transportas daro poveikį pasaulio klimatui ir oro kokybei; pažymi, jog numatoma, kad jūrų transporto išmetamas CO₂ kiekis iki 2050 m. didės 50–250 proc. ir kad jo dalis visame pasaulyje išmetamame ŠESD kiekyje gali padidėti iki 17 proc., o tai nemažas rodiklis; pakartoja, kad, remiantis Paryžiaus susitarimu, visuose ekonomikos sektoriuose turi būti imamas veiksmų, siekiant prisidėti prie išmetamo CO₂ kiekio mažinimo;
13. ragina sukurti visuotinį rinkos mechanizmą, pvz., kainų už išmetamus teršalus apskaičiavimo mechanizmą, kurį taikytų IMO ir kuriuo naudojantis būtų sprendžiama tarptautinių jūrų sektoriaus išmetamų problema, ypač atsižvelgiant į regionus, kurie visapusiškai priklauso nuo jūrų transporto, visų pirma į atokiausius ir salų regionus ir valstybes;
14. ragina Komisiją stiprinti bendradarbiavimą ir pajėgumų ugdymą jūrų sektoriuje tarptautinio bendradarbiavimo ir vystymosi pagrindu, siekiant spręsti visų rūšių į jūrą išmetamų šiukšlių ir jūros taršos, pvz., plastiko ir mikroplastiko šiukšlių vandenyno srovių sistemoje, taip pat šiukšlių ir nuotekų išpylimo iš laivų už teritorinių vandenų ribų, poveikio problemą, kad būtų apsaugomi, išsaugomi ir tausiai naudojami jūrų išteklių; ragina Komisiją dėti daugiau pastangų siekiant kovoti su visuotiniu šiukšlių išmetimu į jūrą ir spręsti sausumos šaltinių klausimą, kad būtų gerokai sumažintas susidarančių šiukšlių kiekis ir atsirastų daugiau galimybių jas perdirbti, bei jūros šaltinių klausimą; tuo pačiu ragina valstybes nares deramai taikyti galiojančius ES laivybos teisės aktus, pvz., Direktyvą 2005/35/EB dėl taršos iš laivų;
15. ragina valstybes nares, taip pat vietos ir regionų valdžios institucijas paremti inovatyvias technologijų ir finansų iniciatyvas, kuriomis siekiama spręsti vandenynų ir taršos problemas bei taip populiarinti veiksmingas kompensacijas už laivybos sektoriuje išmetamas – ypač plastiko – šiukšles sistemas uostuose, didinti sąmoningumą laivybos sektoriuje informuojant apie plastiko šiukšlių išmetimo į jūrą pasekmes ir įveikti didžiausias Tarptautinės konvencijos dėl teršimo iš laivų prevencijos (MARPOL konvencijos) įgyvendinimo kliūtis;
16. teigia, kad balastinių vandenų keitimas – galimas metodas norint išvengti svetimų invazinių rūšių įvežimo; pabrėžia, kad netrukus įsigalios IMO Balastinių vandenų konvencija, pagal kurią ketinama kontroliuoti ir valdyti šią problemą, tačiau jos sėkmingas įgyvendinimas priklausys nuo didesnio masto ratifikavimo;
17. ragina Komisiją vėliausiai iki 2020 m. parengti pasiūlymą, kuriame būtų išnagrinėtas klausimas dėl sausumoje pagaminamos elektros energijos naudojimo ir jos įrenginių instaliavimo ES uostų prieplaukose stovinčiuose laivuose, kad būtų mažinamas išmetamų kiekis uostų teritorijose, atsižvelgiant į teršalus – pvz., sieros dioksidą (SO₂), azoto oksidus (NO_x), juodąją anglį ir kietąsias daleles – kuriuos uoste prisišvartavę laivai išmeta

savo pagalbiniais varikliais generuodami elektros energiją ryšio įrenginiams, apšvietimui, ventilacijai ir kitai laivo įrangai;

18. ragina Komisiją ir valstybes nares įvertinti ir skatinti greičio apribojimų laivams taikymą IMO lygmeniu, kad būtų mažinamas išmetalų kiekis, atsižvelgiant į energijos vartojimo efektyvumo dizaino rodiklį (angl. EEDI) ir Laivų energijos vartojimo efektyvumo valdymo planą bei į tai, kad sausumos kelių ir geležinkelių sektoriuose greičio apribojimai yra įprastas dalykas; pabrėžia, kad mažesnio laivų greičio vidaus ir išorės ekonominė nauda atsveria sąnaudas; pažymi, kad lėtą plaukimą santykinai lengva stebėti ir užtikrinti, o administracinė našta, kuri tektų suinteresuotosioms šalims nebūtų didelė;
19. primena savo 2017 m. kovo 16 d. rezoliuciją dėl integruotos Europos Sąjungos Arkties politikos¹, kurioje Komisija ir valstybės narės raginamos imtis visų būtinų priemonių ir aktyvaus vaidmens, kad, taikant MARPOL konvenciją, Arktyje plaukiojantiems laivams būtų uždrausta naudoti ir kaip laivo kurą savo kuro bakuose gabenti mazutą – lygiai taip pat, kaip šiuo metu nustatyta Antarktį supančių vandenų atveju; ragina Komisiją į savo poziciją dėl tarptautinio vandenynų valdymo įtraukti grėsmę, kurią mazuto naudojimas kelia aplinkai, sveikatai ir klimatui; kadangi nesama deramų tarptautinių priemonių, ragina Komisiją pateikti pasiūlymus dėl taisyklių laivams, kurie prieš kelionę per Arkties vandenį atplaukia į ES uostus, siekiant uždrausti naudoti ir kaip kurą rezervuaruose gabenti mazutą;
20. ragina Komisiją ir valstybes nares aktyviai dirbti, kad būtų greitai pabaigtas jau kurį laiką rengiamas IMO darbo planas, skirtas juodosios anglios, kurią išmeta Arktyje plaukiojantys laivai, kiekiui mažinti, siekiant sulėtinti spartų temperatūros kilimą ir greitą poliarinio ledo tirpimą regione;
21. pažymi, kad jūrų sektoriaus automatizavimas ir skaitmeninimas reiškia geresnius skaitmeninius įgūdžius ir kvalifikacijas, ir pabrėžia, kad tai galimybė pritraukti jaunimo; ragina Komisiją siūlyti iniciatyvas šioje srityje: parengti bendras kvalifikacijų pripažinimo iniciatyvas ir populiarinti įvairią su jūra ir jūrininkyste susijusią veiklą;
22. apgailestauja, kad bendrame komunikate dėl tarptautinio vandenynų valdymo nekalbama apie pakrančių ir jūrų turizmą, turint galvoje jo poveikį pakrančių, salų ir atokiausiems regionams bei vietos turizmui, su kuriuo daugiausia susijusios MVĮ; ragina įgyvendinti Europos turizmo strategiją Tarptautinio vandenynų forumo veiklos pagrindu, regionus ir pakrančių zonų vietos valdžios institucijas įtraukiant į Europos masto dialogą, siekiant keistis geriausia praktika pažangaus pakrančių ir jūrų turizmo valdymo srityje; primygtinai ragina užtikrinti, kad Komisijos strategijoje plastiko ir kitų į jūrą išmetamų šiukšlių klausimu nebūtų pamirštos pakrančių zonos, kadangi kenkimas jūrų aplinkai nepaprastai neigiamai veikia vietos patrauklumą turistams, be to, ekonominį ir su klimatu susijusį poveikį neišvengiamai patiria visa atokiausiuose regionuose vykdoma veikla;
23. ragina labiau stengtis stiprinti mokslinius tyrimus ir inovacijas, kad būtų galima gerinti vandenynų valdymą užtikrinant jūrų ekosistemų išsaugojimą ir atkūrimą, įskaitant šių išteklių tvarumą, bei supratimą apie vandenynų padėtį Europoje ir visame pasaulyje glaudžiau bendradarbiaujant ir keičiantis informacija mokslininkams, suinteresuotosioms šalims, sprendimų priėmėjams ir visuomenei, siekiant gerinti švietimą vandenynų srityje ir

---

¹ Priimti tekstai, P8_TA(2017)0093.

karjeros mėlynosios ekonomikos sektoriuje galimybes; ragina nuodugniai įvertinti vandenynų padėtį remiantis mokslinėmis ir tradicinėmis žinių sistemomis, kaip nustatyta JT dokumente „Mūsų vandenynas, mūsų ateitis: raginimas imtis veiksmų“;

24. pabrėžia, kad į tarptautinio vandenynų valdymo priartinimo prie ES piliečių procesą svarbu įtraukti pakrančių ir atokiausių regionų vietos valdžios institucijas.

INFORMACIJA APIE PRIĖMIMĄ NUOMONĘ TEIKIANČIAME KOMITETE

Priėmimo data	25.9.2017
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 31 -: 0 0: 2
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Marie-Christine Arnautu, Georges Bach, Deirdre Clune, Michael Cramer, Andor Deli, Isabella De Monte, Ismail Ertug, Jacqueline Foster, Bruno Gollnisch, Dieter-Lebrecht Koch, Gesine Meissner, Cláudia Monteiro de Aguiar, Jens Nilsson, Markus Pieper, Salvatore Domenico Pogliese, Gabriele Preuß, Christine Revault d'Allonnes Bonnefoy, Dominique Riquet, Massimiliano Salini, Claudia Schmidt, Keith Taylor, Pavel Telička, Wim van de Camp
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai	Nicola Caputo, Jakop Dalunde, Mark Demesmaeker, Werner Kuhn, Ulrike Rodust, Olga Sehnalová, Matthijs van Miltenburg
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai (200 straipsnio 2 dalis)	Clara Eugenia Aguilera García, Barbara Kudrycka, Claudiu Ciprian Tănăsescu

GALUTINIS VARDINIS BALSAVIMAS NUOMONĘ TEIKIANČIAME KOMITETE

31	+
ALDE	Gesine Meissner, Dominique Riquet, Pavel Telička, Matthijs van Miltenburg
ECR	Jacqueline Foster, Mark Demesmaeker
PPE	Georges Bach, Deirdre Clune, Andor Deli, Dieter-Lebrecht Koch, Barbara Kudrycka, Werner Kuhn, Cláudia Monteiro de Aguiar, Markus Pieper, Salvatore Domenico Pogliese, Massimiliano Salini, Claudia Schmidt, Wim van de Camp
S&D	Clara Eugenia Aguilera García, Nicola Caputo, Isabella De Monte, Ismail Ertug, Jens Nilsson, Gabriele Preuß, Christine Revault d'Allonnes Bonnefoy, Ulrike Rodust, Olga Sehnalová, Claudiu Ciprian Tănhănescu
Verts/ALE	Michael Cramer, Jakob Dalunde, Keith Taylor

0	-
-	-

2	0
ENF	Marie-Christine Arnautu
NI	Bruno Gollnisch

Sutartiniai ženklai:

+ : už

- : prieš

0 : susilaikė

ŽUVININKYSTĖS KOMITETO NUOMONĖ

pateikta Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komitetui

Tarptautinis vandenynų valdymas: mūsų vandenynų ateities darbotvarkė atsižvelgiant į darnaus vystymosi tikslus iki 2030 m.
(2017/2055(INI))

Nuomonės referentas: Jarosław Wałęsa

PASIŪLYMAI

Žuvininkystės komitetas ragina atsakingą Aplinkos, visuomenės sveikatos ir maisto saugos komitetą į savo pasiūlymą dėl rezoliucijos įtraukti šiuos pasiūlymus:

1. pripažįsta bendro komunikato „Tarptautinis vandenynų valdymas. Mūsų vandenynų darnaus valdymo darbotvarkė“ (SWD(2016)0352) svarbą; šiuo komunikatu pripažįstama, kad galiojanti vandenynų valdymo sistema nepakankamai veiksminga, kartu raginama rekomenduoti konkretesnius veiksmus, kurie būtini norint pasiekti darnaus vystymosi tikslus; ragina Komisiją ir valstybes nares toliau rengti konkrečius veiksmus, kurie būtini norint pasiekti tarptautiniu lygmeniu nurodytus tikslus;
2. ragina, įgyvendinant mėlynąją ekonomiką, stengtis atkurti pakrančių bendruomenių atsparumą, kad, siekiant prisidėti prie aprūpinimo maistu, skurdo panaikinimo ir tvaraus gyvųjų vandens išteklių valdymo, būtų atkurtas gamybos potencialas žuvininkystės srityje; primena, kad, prieš pradėdant įgyvendinti bet kokią mėlynosios ekonomikos sektorių veiklą, reikia užtikrinti, kad būtų atliktas poveikio vertinimas, visi suinteresuotieji subjektai gautų išsamios informacijos ir jiems bus suteikta galimybė dalyvauti; primygtinai tvirtina, kad mėlynąją ekonomiką turi būti padedama siekti 14-ojo darnaus vystymosi tikslo, susijusio su vandenynų ir jūrų išteklių išsaugojimu ir tausiu naudojimu;
3. primena, kad žuvininkystės sektorius kaip viena iš pagrindinių tradicinių žmogaus veiklos rūšių jūrose yra itin svarbus ir todėl yra pagrindinė integruotos jūrų politikos kryptis; atkreipia dėmesį į tai, kad žuvininkystės sektorius yra labiausiai veikiamas įvairaus jūrų naudojimo ir jose vykdomos veiklos, pavyzdžiui, jūrų transporto ir turizmo, miesto ir pakrančių plėtros, žaliavų ir atsinaujinančiosios energijos išteklių naudojimo ir aplinkos problemų, kaip antai jūrų taršos (plastiko šiukšlės, išmesti žvejybos tinklai, naftos išsiliejimas, triukšmo tarša, balastinio vandens išpylimas ir t. t.) ir klimato kaitos (kylantis jūros lygis, didėjanti jūros paviršiaus temperatūra, pakrančių užtvindymas, vandenynų rūgštingumas ir t. t.);

4. pabrėžia, kad, remiantis 14-ojo darnaus vystymosi tikslo 5 punktu ir Biologinės įvairovės konvencija, reikia išsaugoti bent 10 proc. pakrančių ir jūrų teritorijų; pažymi, kad saugomos jūrų teritorijos teikia ekologinę bei socialinę ir ekonominę naudą ir yra svarbi žvejybos veiklos valdymo priemonė; visų pirma primena ekologiniu ir biologiniu požiūriais svarbias teritorijas ir poreikį išsaugoti šias svarbias teritorijas, kad jomis būtų remiami geros būklės, funkcionuojantys vandenynai ir daugelis jais teikiamų paslaugų;
5. reiškia susirūpinimą dėl to, kad, remiantis neseniai Europos Parlamento atliktu tyrimu, nors mėlynoji ekonomika galėtų daryti teigiamą socialinį ir ekonominį poveikį (užimtumas, pajamos, bendroji pridėtinė vertė), jos poveikis aplinkai paprastai yra neigiamas, jeigu kalbėtume apie pakrančių dinamikos pokyčius, jūros taršą, eutrofikaciją, jūros dugno morfologiją, buveinių / ekosistemų / biologinės įvairovės pokyčius; nuogaštuoja, kad bendra poveikio aplinkai našta gali turėti neigiamų pasekmių žuvininkystei;
6. prašo valstybių tobulinti savo teisinės vandenynų apsaugos sistemas; prašo tarptautiniu mastu pripažinti dėl jūros taršos padarytos ekologinės žalos sąvoką, kad nustačius pažeidimą būtų galima atlyginti žalą; ragina įdiegti atsakomybės grandinės principą, kurio tikslas – visoje vadovavimo grandinėje nustatyti asmenis, atsakingus už aplinkai padarytą žalą;
7. pažymi, kad suaktyvėjus veiklai pakrantėse ir jūrų vandenyse vis dažniau reikalaujama įgyvendinti jūrinių teritorijų planavimą; ragina Komisiją parengti tarptautines jūrinių teritorijų planavimo gaires ir padėti išplėsti saugomas jūrų teritorijas visame pasaulyje, naudojantis finansavimu, teikiamu pagal programas „Horizontas 2020“ ir LIFE;
8. pabrėžia, kad būtina taikyti įvairius sektorius apimančių požiūrį, siekiant užtikrinti išteklių tvarumą ir jūrų bei vandenynų švarą pagal 14-ąjį darnaus vystymosi tikslą; primena, kad žuvininkystės sektorius nėra vienintelis vandenynų ateičiai poveikį darantis sektorius;
9. pabrėžia, kad ES turėtų siekti užtikrinti, kad žuvininkystės aspektai taptų svarbia būsimos teisiškai privalomos priemonės dalimi; ši priemonė būtų parengta pagal Jungtinių Tautų jūrų teisės konvenciją (UNCLOS) dėl jūrų biologinės įvairovės išsaugojimo ir tvaraus naudojimo nacionalinei jurisdikcijai nepriklausančiose srityse;
10. pabrėžia, kad būtina siekti ekosistema grindžiamo požiūrio, kuriuo būtų atsižvelgta į atsargumo principą ir visus veiksnius, darančius įtaką žuvų išteklių sveikatai;
11. primena, kad Jūrų strategijos pagrindų direktyva siekiama užtikrinti gerą aplinkos būklę, ir visų pirma pažymi, kad į jūrą išmestų šiukšlių savybės ir kiekis nedaro žalos pakrančių ir jūrų aplinkai (10 deskriptorius); primena, kad plastikas ir mikroplastikas, kurie sudaro apie 80 proc. į jūrą išmestų šiukšlių, daro neigiamą poveikį žuvininkystei ir kad 2017 m. ES pradės vykdyti strategiją dėl plastiko, kuri bus suderinta su Darbotvarke iki 2030 m. ir žiedinės ekonomikos principais; ragina Komisiją, valstybes nares ir trečiąsias šalis stiprinti tarptautinę sistemą, pavyzdžiui, įgyvendinant Didžiojo septyneto kovos su į jūrą išmestomis šiukšlėmis veiksmų planą;
12. pabrėžia, kad reikia greitai imtis veiksmų dėl invazinių rūšių, atsižvelgiant į jų didėjantį poveikį žuvininkystei, vandenynų produktyvumui ir biologinei įvairovei, taip pat į jų keliamą riziką ir vaidmenį ardant natūralias ekosistemas; ragina valstybes nares stiprinti

tarpusavio bendradarbiavimą, taip pat bendradarbiavimą su trečiosiomis šalimis, be kita ko, imantis suderintų ir bendradarbiavimu grindžiamų veiksmų ir keičiantis informacija, duomenimis ir geriausia patirtimi;

13. pažymi, jog siekiant apsaugoti jūrų išteklius ir išvengti pereikvojimo bendrąja žuvininkystės politika (BŽP) turėtų būti užtikrinta, kad mirtingumo dėl žvejybos koeficientas būtų toks, kad padėtų atkurti žuvų išteklius ir užtikrinti, kad jų kiekis ir toliau viršytų kiekius, kuriems galima taikyti didžiausio galimo tausios žvejybos laimikio principą;
14. pabrėžia, kad reikia didinti ir optimizuoti saugomų jūrų teritorijų procentinę dalį, atsižvelgiant į mokslines rekomendacijas ir išsaugojimo tikslus, kad, remiantis 14-ojo darnaus vystymosi tikslo 5 punktu, būtų išsaugota bent 10 proc. pakrančių ir jūrų teritorijų;
15. pažymi, kad ES yra didžiausia jūrų gėrybių importuotoja pasaulyje ir kad tam tikra žuvis importuojama iš teritorijų, kuriose žvejyba, palyginti su ES, yra daug mažiau tausī; ragina ES šiuo atžvilgiu pasinaudoti savo pozicija ir skatinti didesnę tvarumą visuose jūrų baseinuose;
16. ragina ES skatinti moterų dalyvavimą žuvininkystės veikloje ir su žuvimi susijusiose pramonės srityse, taip pat užtikrinti tokių moterų apsaugą, be kita ko, teikiant paramą vietos perdirbimo pramonei, užtikrinant sąžiningas perdirbtų žuvies produktų kainas, suteikiant žuvininkystės veikloje dalyvaujančioms moterims daugiau galimybių naudotis viešąja parama ir finansiniais ištekliais, taip pat ir vykdant derybas su trečiosiomis šalimis dėl naudojimosi sektorine parama tausios žvejybos partnerystės susitarimuose, rengiant programas dėl pagalbos priemonių kūrimo bei įvairiuose tarptautiniuose forumuose;
17. ragina ES, atsižvelgiant į bendrą žuvininkystės politiką (BŽP), mažinti akvakultūros poveikį aplinkai, užtikrinant tvarų pašarų tiekimą, ir skatinti mokslinius tyrimus, kuriais daugiausia dėmesio būtų skiriama pašarų gamybai naudojamų laukinių žuvų išteklių patiriamam spaudimui mažinti;
18. pažymi, kad ES reguliavimu, kuriuo siekiama užkirsti kelią neteisėtai, nedeklaruojamai ir neregamentuojamai (NNN) žvejybai, atgrasyti nuo jos ir ją panaikinti, padaryta pažanga, tačiau įgyvendinimas turėtų būti pagerintas visose valstybėse narėse ir trečiosiose šalyse, be to, reikia geresnio koordinavimo su trečiosiomis šalimis, siekiant užtikrinti, kad į Europos rinką nepatektų neteisėtai sužvejotų žuvų; ragina ES toliau dėti pastangas tarptautiniu mastu siekiant įtikinti kitas rinkai priklausančias valstybes imtis priemonių siekiant sudaryti kliūčių į rinką patekti žuviai, gautai iš NNN žvejybos;
19. primygtinai ragina visas valstybes prisidėti prie atitinkamų žuvininkystės priemonių, ypač Maisto ir žemės ūkio organizacijos (FAO) priemonių laikymosi susitarimo, Jungtinių Tautų susitarimo dėl vienos valstybės ribas viršijančių žuvų išteklių ir toli migruojančių žuvų išteklių ir Susitarimo dėl uosto valstybės priemonių, kuriomis siekiama užkirsti kelią neteisėtai, nedeklaruojamai ir neregamentuojamai žvejybai, atgrasyti nuo jos ir ją panaikinti, taip pat visapusiškai įgyvendinti jų ir įvairių tarptautinių FAO veiksmų planų nuostatas;
20. reikalauja parengti naują tarptautinį susitarimą dėl darbo sąlygų, susijusių su jūrų

sektoriumi; primena reikalavimą panaikinti visų formų vergiją, kuri vis dar pasitaiko laivuose, ir pabrėžia poveikį, kurį netinkamos darbo sąlygos gali turėti asmenims, ekonominės veiklos vykdytojams ir jūrų aplinkai;

21. primena, kad, siekiant veiksmingai kovoti su NNN žvejyba, itin svarbu užtikrinti, kad jokios iš šios veiklos gaunamos jūrų gėrybės nepatektų į rinką; ragina ES, vykdant visas savo partnerystes bei visuose tarptautiniuose forumuose, skatinti kuo daugiau rinkų uždrausti iš NNN žvejybos gautas jūrų gėrybes, taip mažinant šios veiklos pelningumą;
22. pabrėžia, kad, siekiant veiksmingai kovoti su NNN žvejyba ir pereikvojimu, reikia tęsti ir plėsti dvišales partnerystes, kitu atveju ES veiksmams gali turėti nedaug įtakos dabartinei padėčiai;
23. siekiant tinkamo vandenynų valdymo, primygtinai ragina užtikrinti geresnį įvairių atitinkamų institucijų veiksmų koordinavimą ir tvirtesnę partnerystę;
24. siūlo, kad valstybės narės ir trečiosios šalys nuosekliau ir veiksmingiau tikrintų laimikio dokumentavimą (žvejybos laimikio sertifikatus) ir krovinius, siekiant patikrinti, ar žuvys buvo sužvejotos legaliai; ragina valstybes imtis priemonių, kad būtų užtikrintas geresnis kovos su NNN žvejyba, prekybos ir rinkos politikos koordinavimas; pabrėžia, kad ES visose tarptautinėse srityse turėtų skatinti, remti ir įgyvendinti veiksmus, reikalingus NNN žvejybai panaikinti;
25. teigiamai vertina vadovaujamąjį ES vaidmenį tarptautiniu mastu užtikrinant konkrečią pažangą kovoje su neteisėta, nedeklaruojama ir nereglamentuojama (NNN) žvejyba ir tvirtą jos įsipareigojimą įgyvendinti veiksmingas kovos su NNN žvejyba priemones; primena ES pastangas dvišaliu, regioniniu ir daugiašaliu lygmenimis stiprinti tarptautinius kovos su NNN žvejyba veiksmus, be kita ko, tęsiant dvišalius dialogus su trečiosiomis partnerėmis, naudojantis laivų stebėjimo priemonėmis ir užtikrinant, kad būtų stiprinamas svarbių tarptautinių agentūrų, pvz., Interpolo, vaidmuo; ragina valstybių narių valdžios institucijas aktyviai remti Komisiją jai kuriant elektroninę žvejybos laimikio sertifikatų valdymo priemonę;
26. palankiai vertina ES padarytą pažangą, susijusią su BŽP išorės aspektu; pabrėžia, kad šis aspektas, įskaitant tarptautinius ir partnerystės susitarimus, yra svarbi ES aplinkosaugos ir socialinių standartų ir nuostatų, susijusių su kovos su NNN žvejyba, skatinimo tarptautiniu lygmeniu priemonė;
27. pažymi, kad Žuvininkystės skaidrumo iniciatyvai (FITI) neseniai pritaikytas visuotinis standartas; ragina valstybes teikti prisijungimo prie Žuvininkystės skaidrumo iniciatyvos paraiškas; ragina ES ir valstybes nares remti šią iniciatyvą;
28. primygtinai pažymi, kad tarptautinis vandenynų valdymas turėtų būti vykdomas taikant, *inter alia*, šiuos principus:
  - a) būtinybę taikyti decentralizuotą ir regioninį požiūrį, kaip ir žuvininkystės valdymo planuose;
  - b) būtinybę taikyti įtraukų požiūrį, kuriuo siekiama užtikrinti atitinkamų suinteresuotųjų subjektų, įskaitant smulkiosios žvejybos sektoriaus atstovus, ir socialinių partnerių

dalyvavimą visais žuvininkystės etapais – nuo priemonių sukūrimo iki įgyvendinimo, pasitelkiant patariamąsias tarybas;

- c) būtinybę užtikrinti, kad patariamųjų tarybų nuomonėmis būtų remiamasi priimant galutinius sprendimus ir imantis veiksmų;
  - d) būtinybę vykdyti aplinkos ir strateginius poveikio vertinimus, grindžiamus kuo tikslesniais duomenimis ir patikimiausia moksline informacija, kartu užtikrinant socialinį ir ekonominį bei aplinkos tvarumą, taip pat žuvų išteklių išsaugojimą ir atkūrimą;
  - e) būtinybę sudaryti jūros dugno žemėlapius, siekiant įdiegti pažeidžiamų ekosistemų valdymo ir apsaugos sistemą;
  - f) būtinybę imtis vadovaujamo vaidmens stiprinant regionines žuvininkystės organizacijas siekiant padidinti jų našumą, pasitelkiant ir nepriklausomas įstaigas, norint, kad jų rekomendacijos būtų įgyvendinamos ir būtų užtikrintas tvarumas;
29. primena, kad Arkties vandenyno centrinei daliai netaikomos tarptautinės išsaugojimo ar valdymo sistemos; pabrėžia, kad Europos Sąjunga ir valstybės narės turėtų taikyti suderintą požiūrį į nereglamentuojamos žvejybos Arkties vandenyne prevenciją;
30. ragina regionines žuvininkystės valdymo organizacijas glaudžiau bendradarbiauti ir primygtinai skatina jų susitariančiąsias šalis užtikrinti, kad jos turėtų pakankamai išteklių ir būtų sustiprintos;
31. ragina regionines žuvininkystės valdymo organizacijas:
- a) ir toliau nuolat vykdyti nepriklausomas veiklos rezultatų peržiūras ir visapusiškai įgyvendinti po tokių veiklos rezultatų peržiūrų pateiktas rekomendacijas;
  - b) visapusiškai įgyvendinti antrosios atnaujintos Jungtinių Tautų susitarimo dėl vienos valstybės ribas viršijančių žuvų išteklių ir toli migruojančių žuvų išteklių peržiūros konferencijos rekomendacijas;
  - c) suderinti priemones, visų pirma stebėseną, kontrolę, priežiūrą ir vykdymo užtikrinimo priemones, be kita ko, susitariant dėl atgrasomųjų nuobaudų ir sankcijų;
32. ragina ES laikytis principo, pagal kurį žuvininkystės išteklių paskirstymu būtų atsižvelgiama į poveikį aplinkai ir socialinį poveikį bei į besivystančių šalių aprūpinimo maistu poreikius, taip pat į jų siekius pačioms vystyti savo žuvininkystę, kartu užtikrinant tausų žvejybos lygį, kuriuo nebūtų pereikvojami žvejybos pajėgumai, remiantis 14-uju darnaus vystymosi tikslu;
33. pažymi, kad nepaprastai svarbu užtikrinti tikslių duomenų rinkimą žuvininkystės sektoriuje, – tai yra būtina išankstinė sąlyga norint pasiekti, kad vandenynai būtų valdomi tinkamai; pabrėžia, kad norint užtikrinti šių tikslų įgyvendinimą, turi būti skiriami reikiami ir realūs finansiniai ištekliai; mano, kad būtina gerinti bendradarbiavimą ir koordinavimą su tarptautiniais partneriais, remiantis Europos jūrų stebėjimo ir duomenų tinklo (EMODnet) pavyzdžiu ir atsižvelgiant į Didžiojo septyneto Cukubos komunikatą;

34. laukia Komisijos pasiūlymų, kaip koordinuoti ES mokslinių tyrimų ir stebėjimo veiklą su tarptautiniais partneriais ir išnagrinėti būdus gerinti mokslinių tyrimų kokybę, be kita ko, plečiant esamų ES mokslinių tyrimų ir stebėjimo priemonių ir veiklos mastą, įskaitant EDMOnet, siekiant įdiegti bendrą duomenų bazę, įgyvendinti Europos Žemės stebėjimo programą („Copernicus“), įdiegti Europos pasaulinę vandenynų stebėjimo sistemą („EuroGOOS“) ir įgyvendinti bendrą programavimo iniciatyvą „Sveikos ir produktyvios jūros bei vandenynai“ („JPI Oceans“) – visu tuo siekiama sukurti tarptautinį jūrų ir laivybos duomenų tinklą;
35. primena, kad vienas iš „mėlynojo augimo“ strategijos tikslų – gerinti okeanografinės žinias; ragina Komisiją ir valstybes nares siūlyti užmegzti partnerystes jūrų mokslinių tyrimų ir mokslo srityse su kitais tarptautiniais subjektais ir stiprinti jau esamas partnerystes, kaip antai BLUMED;
36. ragina, kad Europos teisės aktuose būtų visiškai autorizuoti ir į juos integruoti visi naujoviški ir įrodymais pagrįsti atrankiniai žvejybos metodai, kurių stebėseną turi būti vykdoma glaudžiai bendradarbiaujant su mokslo institucijomis ir be nacionalinio protekcionizmo;
37. ragina daugiau investuoti į mokslinius tyrimus, siekiant geriau suprasti mūsų vandenynus; pažymi, kad šiuo metu 95 proc. šios srities vis dar neištirta;
38. prašo mėlynosios ekonomikos srityje neleisti vykdyti veiklos, dėl kurios smulkiajai žvejybai – sektoriui, kuris labai svarbus pakrančių bendruomenėms, taip pat siekiant užtikrinti gyventojų apsirūpinimo maistu savarankiškumą, – būtų daroma ekonominė, socialinė žala arba su aplinka susijusi žala;
39. palankiai vertina tai, kad toliau laikomasi 2013 m. Golvėjaus pareiškimo, ir ragina užtikrinti tokį bendradarbiavimą su kitomis šalimis;
40. pabrėžia, kad reikia dalytis mokslinių tyrimų ir jūrų mokslo duomenimis bei technologijomis su kitų šalių mokslinėmis bendruomenėmis; pabrėžia, kad siekiant vystyti tausesnę žvejybą, užtikrinti geresnį jūrų valdymą ir spręsti bendras su vandenynais susijusias problemas, itin svarbu skatinti papildomas investicijas į jūrų mokslą kitose trečiosiose šalyse, taip pat kurti tarptautinius tinklus, kuriuose galima dalytis rezultatais ir informacija;
41. ragina Tarybą ir Komisiją, laikantis tikslų, kurie turi būti pavirtinti, parengti patikimą daugiametę finansinę programą laikotarpiui po 2020 m.;
42. mano, kad ypač svarbu užtikrinti vienodas sąlygas ES žvejybos laivynams, pirmiausia laikantis aukštų ES aplinkos apsaugos standartų ir nuostatų dėl tvarumo, kuriuos turi taikyti šie laivai;
43. primygtinai tvirtina, kad tarptautiniuose forumuose ir vykdant dvišalį bendradarbiavimą ES turėtų skatinti laikytis tokių pat žvejybai taikomų aplinkos apsaugos standartų, kad mūsų laivynai nepatirtų ekonominių nuostolių tvarumo srityje;
44. pažymi biologinės įvairovės – mūsų vandenynų kertinio akmens – svarbą, kai ji atlieka itin svarbų vaidmenį išsaugant jūrų ekosistemų produktyvumą ir funkcionalumą.

INFORMACIJA APIE PRIĖMIMĄ NUOMONĘ TEIKIANČIAME KOMITETE

Priėmimo data	30.5.2017
Galutinio balsavimo rezultatai	+: 23 -: 1 0: 1
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Marco Affronte, Clara Eugenia Aguilera García, Renata Briano, Alain Cadec, Richard Corbett, Linnéa Engström, Ian Hudghton, Carlos Iturgaiz, António Marinho e Pinto, Gabriel Mato, Norica Nicolai, Ulrike Rodust, Annie Schreijer-Pierik, Remo Sernagiotto, Ricardo Serrão Santos, Isabelle Thomas, Ruža Tomašić, Peter van Dalen, Jarosław Wałęsa
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai	Ole Christensen, Rosa D'Amato, Norbert Erdős, Jens Gieseke, Verónica Lope Fontagné, Francisco José Millán Mon, Nils Torvalds
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai (200 straipsnio 2 dalis)	John Stuart Agnew, Paloma López Bermejo

GALUTINIS VARDINIS BALSAVIMAS NUOMONĘ TEIKIANČIAME KOMITETE

23	+
ALDE	António Marinho e Pinto, Norica Nicolai
ECR	Remo Sernagiotto, Ruža Tomašić, Peter van Dalen
EFDD	Rosa D'Amato
ENF	Gilles Lebreton
PPE	Alain Cadec, Norbert Erdős, Jens Gieseke, Carlos Iturgaiz, Verónica Lope Fontagné, Gabriel Mato, Annie Schreijer-Pierik, Jarosław Wałęsa
S&D	Clara Eugenia Aguilera García, Renata Briano, Ole Christensen, Ricardo Serrão Santos, Isabelle Thomas
Verts/ALE	Marco Affronte, Linnéa Engström, Ian Hudgthon

1	-
EFDD	John Stuart Agnew

1	0
GUE/NGL	Paloma López Bermejo

Sutartiniai ženklai:

+ : už

- : prieš

0 : susilaikė

INFORMACIJA APIE PRIĖMIMĄ ATSAKINGAME KOMITETE

Priėmimo data	28.11.2017						
Galutinio balsavimo rezultatai	<table style="width: 100%; border: none;"> <tr> <td style="width: 10px;">+:</td> <td style="text-align: right;">56</td> </tr> <tr> <td style="width: 10px;">-:</td> <td style="text-align: right;">1</td> </tr> <tr> <td style="width: 10px;">0:</td> <td style="text-align: right;">5</td> </tr> </table>	+:	56	-:	1	0:	5
+:	56						
-:	1						
0:	5						
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę nariai	Margrete Auken, Pilar Ayuso, Catherine Bearder, Ivo Belet, Simona Bonafè, Biljana Borzan, Paul Brannen, Soledad Cabezón Ruiz, Nessa Childers, Birgit Collin-Langen, Miriam Dalli, Seb Dance, Angélique Delahaye, Mark Demesmaeker, Stefan Eck, Bas Eickhout, Karl-Heinz Florenz, Francesc Gambús, Elisabetta Gardini, Arne Gericke, Jens Gieseke, Julie Girling, Sylvie Goddyn, Françoise Grossetête, Andrzej Grzyb, Karin Kadenbach, Kateřina Konečná, Giovanni La Via, Jo Leinen, Peter Liese, Norbert Lins, Susanne Melior, Rory Palmer, Gilles Pargneaux, Bolesław G. Piecha, Pavel Poc, John Procter, Julia Reid, Frédérique Ries, Daciana Octavia Sârbu, Renate Sommer, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Ivica Tolić, Adina-Ioana Vălean						
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai	Nicola Caputo, Herbert Dorfmann, Christofer Fjellner, Eleonora Forenza, Martin Häusling, Jan Huitema, Peter Jahr, Gesine Meissner, Ulrike Müller, Younous Omarjee, Christel Schaldemose, Bart Staes, Keith Taylor, Tiemo Wölken						
Posėdyje per galutinį balsavimą dalyvavę pavaduojantys nariai (200 straipsnio 2 dalis)	Richard Ashworth, Pál Csáky, Marco Valli, Tomáš Zdechovský						

GALUTINIS VARDINIS BALSAVIMAS ATSAKINGAME KOMITETE

56	+
ALDE	Catherine Bearder, Jan Huitema, Gesine Meissner, Ulrike Müller, Frédérique Ries
ECR	Mark Demesmaecker, Arne Gericke
EFDD	Marco Valli
ENF	Sylvie Goddyn
GUE/NGL	Stefan Eck, Eleonora Forenza, Kateřina Konečná, Younous Omarjee
PPE	Pilar Ayuso, Ivo Belet, Birgit Collin-Langen, Pál Csáky, Angélique Delahaye, Herbert Dorfmann, Christofer Fjellner, Karl-Heinz Florenz, Francesc Gambús, Elisabetta Gardini, Jens Gieseke, Françoise Grossetête, Peter Jahr, Giovanni La Via, Peter Liese, Norbert Lins, Renate Sommer, Ivica Tolić, Adina-Ioana Vălean, Tomáš Zdechovský
S&D	Simona Bonafè, Biljana Borzan, Paul Brannen, Soledad Cabezón Ruiz, Nicola Caputo, Nessa Childers, Miriam Dalli, Seb Dance, Karin Kadenbach, Jo Leinen, Susanne Melior, Rory Palmer, Gilles Pargneaux, Pavel Poc, Christel Schaldemose, Daciana Octavia Sârbu, Claudiu Ciprian Tănăsescu, Tiemo Wölken
Verts/ALE	Margrete Auken, Bas Eickhout, Martin Häusling, Bart Staes, Keith Taylor

1	-
EFDD	Julia Reid

5	0
ECR	Richard Ashworth, Julie Girling, Bolesław G. Piecha, John Procter
PPE	Andrzej Grzyb

Naudojami sutartiniai ženklai:

+ : už

- : prieš

0 : susilaikė